

Δημοτικές και Περιφερειακές εκλογές 2010

Απονομιμοποίηση του πολιτικού συστήματος και κρίση αστικής εξουσίας

«Λαβωμένη» βγήκε η κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ από τις δημοτικές και περιφερειακές εκλογές. Οι εκλογές έκαναν σαφή την απονομιμοποίηση του πολιτικού συστήματος και την κρίση της αστικής εξουσίας, που έρχεται να «δέσει» με την χρεοκοπία στο επίπεδο της οικονομίας.

Ωστόσο, η κυβέρνηση του γνωστού G.A.P, αμετανόητη, σπεύδει να εκτελέσει τις εντολές της Τρόικας και των

ελλήνων τραπεζιτών, εξαπολύοντας ένα νέο γύρο επιθέσεων στους μισθούς, τις εργασιακές σχέσεις και τις θέσεις εργασίας. Ιδίως οι ΔΕΚΟ μπαίνουν στο σφαγείο των χασάπηδων της Τρόικας που απαιτούν ιδιωτικοποιήσεις και μαζικές απολύσεις χωρίς να νοιάζονται για την ανεργία που ήδη σημειώνει κατακόρυφη άνοδο.

Ένας νέος γύρος ταξικών αναμετρήσεων ανοίγει, με

την κυβέρνηση πιο εξασθενημένη. Ηδη, τα σενάρια της άρχουσας τάξης για την επόμενη ημέρα, περιλαμβάνουν κυβέρνηση συνεργασίας των δυο μεγάλων κομμάτων, «εθνικής ενότητας» ή «εθνικής σωτηρίας» που προπαγανδίζει και ο καρατζαφύρερ, ή κυβέρνηση «τεχνοκρατών», ήτοι τραπεζιτών κατά το πρότυπο της Οικουμενικής του Ζολώτα με τη στήριξη όλων των κομμάτων.

Οι εργαζόμενοι πρέπει τώρα να δώσουν τη δική τους ταξική απάντηση. Ο πρώτος όρος είναι η πολιτική ανεξαρτησία της εργατικής τάξης, κι απ' αυτή την άποψη οι εργαζόμενοι δεν πρέπει να εγκλωβιστούν στα διλήμματα των «αντιμνημονιακών» ψήφων. Στον β' γύρο των Αυτοδιοικητικών εκλογών το ΕΕΚ καλεί σε λευκό, άκυρο ή αποχή.

(διάβαζε σελ. 6-9)

Σκηνές Αθήνας στο Λονδίνο

Σκηές Αθήνας στο Λονδίνο, στη διάρκεια εκπαιδευτικής κινητοποίησης, έρχονται να καταδείξουν ότι ο ελληνικός Δεκέμβρης του 2008 είναι μόνο ένα επεισόδιο στην πανευρωπαϊκή ταξική πάλη που πυροδοτεί η παγκόσμια καπιταλιστική κρίση.

Μια μεγάλη πορεία ενάντια στις περικοπές δαπανών στην εκπαίδευση συσπειρώσε περισσότερους από 50.000 φοιτητές και καθηγητές στους δρόμους του Λονδίνου την Τετάρτη 5/11.

Η διαμαρτυρία συγκέντρωσε φοιτητές από πανεπιστήμια και κολέγια από κάθε γωνιά της Βρετανίας ενάντια στο πρόγραμμα δημοσονομικής λιτότητας του κυβερνητικού συνασπισμού των Συντηρητικών και των Φιλελευθέρων Δημοκρατών το οποίο αγγίζει και τις σπουδές. Διοργανωτές ήταν η Εθνική Ένωση Φοιτητών (NUS) και η Ένωση Πανεπιστημίων και Κολεγίων (UCU), οι οποίες ωστόσο φάνηκε να ξεπεράστηκαν από τα γεγονότα. Η ίδια η μαζικότητα της κινητοποίησης ξεπέρασε τις προθέσεις των συντηρητικών αυτών ηγεσιών του φοιτητικού κινήματος στη Βρετανία, αλλά πολύ περισσότερο τους ξεπέρασε η μαχητικότητα των φοιτητών στο δρόμο. Όταν η πορεία έφτασε στον Πύργο του Millbank όπου στεγάζονται τα γραφεία του Συντηρητικού κόμματος, κοντά στο κτίριο του Κοινοβουλίου, μια ομάδα φοιτητών όρμησε μέσα και το κατέλαβαν.

Συνέχεια στη σελ. 3

Ιρλανδία

Η κρίση του χρέους απλώνεται στην Ευρωζώνη

Η κηλίδα του χρέους απλώνεται στην Ευρωζώνη με ανεξέλεγκτους πλέον ρυθμούς.

Μέσα στα επόμενα 24ωρα αναμένεται η ενεργοποίηση του Ταμείου των 750 δισ. ευρώ (EFSF) για να καλύψει ανάγκες της τάξης των 50 δισ. ευρώ για να μη κηρύξει πτώχευση η Ιρλανδία.

Η ΕΚΤ είναι ο μοναδικός πλέον αγοραστής κρατικών ομολόγων των χωρών του νότου της Ευρωζώνης καθώς οι αγορές κεφαλαίου απομακρύνονται από τον κίνδυνο χρεοστασίου που μετά την Ελλάδα χτυπάει την Ιρλανδία.

Η Κομισιόν φοβάται πως την Ιρλανδία ακολουθεί πέραν της Πορτογαλίας και της Ισπανίας, η Ιταλία η οποία δυσκολεύεται να βρεί τα τελευταία 24ωρα τομές για τα μεσοβραχυπρόθεσμα ομόλογά της...

Ηδη τα spreads και τα CDS (ασφάλιστρα κινδύνου έναντι χρεοστασίου) των ιταλικών ομολόγων είχαν φθάσει σε επίπεδα ρεκόρ.

Συνέχεια στη σελ. 5

Μετά τον εκτροχιασμό του 2010

ΣΤΗ ΜΕΓΓΕΝΗ ΤΗΣ ΤΡΟΪΚΑΣ ΟΛΟ ΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟ ΤΟ 2011

διάβαζε σελ. 16

Πολυτεχνείο 37 χρόνια μετά ΜΗ ΛΗΣΜΟΝΕΙ

σελ. 3

Πανελλαδική συνδιάσκεψη της Οργάνωσης Επαναστατικής Νεολαίας

σελ. 6

Οι εργάτες της Κόντι καταδικάζουν τη δολοφονία του Mariano Ferreyra

Το Σωματείο Εργαζομένων ΚΟΝΤΙ - η Επιτροπή Αγώνα, του εργοστασίου μεταλλικών κατασκευών ΚΟΝΤΙ (θυγατρική επιχείρηση της πολυεθνικής ArcelorMittal), πληροφορηθήκαμε την δολοφονία του Mariano Ferreyra και τον βαρύ τραυματισμό της Elsa Rondriquez από τις συνδικαλιστικές παρακρατικές συμμορίες, την στιγμή που έδιναν μάχη έναντι στις απολύσεις, την ελαστική εργασία και το δικαίωμα στη δουλειά στους σιδηρόδρομους του Buenos Ayres.

Εμείς οι εργάτες της ΚΟΝΤΙ μαζί με χιλιάδες άλλους εργάτες στην μακρινή και χρεοκοπημένη Ελλάδα δίνουμε, όπως και ο Mariano, την ίδια μάχη ενάντια στο κλείσιμο του εργοστασίου μας και το δικαίωμα στην δουλειά. Νιώθουμε θλίψη και οργή για την άδικη και ανάνδρη δολο-

φονία. Οι σφαίρες που τρύπησαν το στήθος του 23χρονου Mariano, χτύπησαν το δικό μας και κάθε εργάτη που παλεύει για τα δικαιώματά του και για μια καλύτερη ζωή.

Δηλώνουμε την συμπαράστασή μας, στην οικογένεια του Mariano, της ταξικής μας αδελφής Elsa, στους συναγωνιστές του Εργατικού Κόμματος στο οποίο ανήκουν και ζητάμε την παραδειγματική τιμωρία των ενόχων.

Ταξική αδελφέ μας Mariano Ferreyra
Θα ζεις στις καρδιές μας!
Θα ζεις στους αγώνες όλων των εργατών!

1/11/2010, Βόλος (Ελλάδα)
ΣΩΜΑΤΕΙΟ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΚΟΝΤΙ - ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΓΩΝΑ

Ο ΜΑΡΙΑΝΟ ΖΕΙ...
ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ
ΚΑΙ ΓΡΑΦΕΙΟΚΡΑΤΕΣ

ΑΛΛΗΛΕΓΓΤΗ ΣΤΟΥΣ
ΑΡΓΕΝΤΙΝΟΥΣ ΕΡΓΑΤΕΣ
ενημέρωση ΣΤΖΗΤΗΣΗ

*δημιουργία πρωτοβουλίας
για την οργάνωση της απάντησής μας
*ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΟΣ
σε Ελλάδα και Αργεντινή*

Δευτέρα 15 Νοεμβρίου στις
6.30 στο Πολυτεχνείο
ΕΡΓΑΤΙΚΟ
ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ
ΚΟΜΜΑ

ΚΟΝΤΙ: Οι απαντήσεις χάθηκαν στο δρόμο;

Σε αναμονή των έγγραφων προτάσεων της εργοδοσίας είναι το Σωματείο Εργαζομένων ΚΟΝΤΙ. Η εργοδοσία είχε δεσμευτεί για την κατάθεσή τους άμεσα αλλά αυτό δεν είχε γίνει μέχρι την ώρα που η ΝΠ πήγαινε στο τυπογραφείο.

Η εργοδοσία έχει αντικαταστήσει το εκβιαστικό δίλημμα "60 απολύσεις ή λουκέτο" με την πιο "δημιουργική πρόταση" των οικειοθελών αποχωρήσεων. Το ερώτημα που προκύπτει στη περίπτωση αυτή είναι κατά πόσο οι οικειοθελείς αποχωρήσεις είναι λύση για τους εργαζόμενους σε συνθήκες γενικευμένης κρίσης, αλμα-

τώδους αύξησης της ανεργίας σε όλους τους κλάδους, πληθωριστικών πιέσεων (5,5% πληθωρισμός το Σεπτέμβριο) και επικίνδυνης δημοσιονομικής κατάστασης που οδηγεί στην αναδιάρθρωση του χρέους ή σε οριστική πτώχευση (λουκέτο σε τράπεζες, καταθέσεις κ.λπ.). Από αυτή την άποψη οι οικειοθελείς αποχωρήσεις είναι μια απόλυση με μεγαλύτερη αποζημίωση, ανούσια μέσα στη κοινωνική καταστροφή που ζούμε.

Η εταιρεία μετά από τις αγωνιστικές κινητοποιήσεις του σωματείου, των εργαζομένων και όλων των αλληλέγγυων δυνάμεων, ανακάλεσε μέρος των διαθεσιμότητων.

Δεκαπενθήμερο όργανο της Κ.Ε. του Εργατικού Επαναστατικού Κόμματος (ΕΕΚ - Τροσκιστές)

Κυκλοφορεί στα κεντρικά περίπτερα και στα βιβλιοπωλεία σε όλες τις μεγάλες πόλεις. Εκδίδεται από την **Ε.Μ.Ε. - ΝΕΑ ΠΡΟΟΠΤΙΚΗ** Αστική μη κερδοσκοπική εταιρεία **Αρχισυντάκτης** Θ. Κουτσουμπός

Σελιδοποίηση - Μοντάζ
Βιβλιοτεχνία Ο.Ε.
Ζωοδόχου Πηγής 52Α, Εξάρχεια
Τηλ. 210 38.01.844

Εκτύπωση
ΧΕΛΙΟΣ-ΠΡΕΣ Α.Β.Ε.Ε.
Αγ. Άννης 24, Αιγάλεω
Διεύθυνση Εφημερίδας
Καποδιστρίου 38, 10431 Αθήνα
Τηλ. - Fax: 210 5241070
Ετήσια συνδρομή - Ενίσχυση
Εσωτερικού: 45 €
Ευρώπη: 60 €
Υπόλ. Χώρες: 75 €
Τσεκ - εμβάσματα στη διεύθυνση:
«Νέα Προοπτική»
Θ. Κουτσουμπός
Καποδιστρίου 38
10431 Αθήνα

ΕΕΚ

Στο πλευρό των εργαζομένων στα Ατλάντικ

Το ΕΕΚ Βόρειας Αττικής και Ευβοϊκού πραγματοποίησε παρέμβαση στην αλυσίδα σούπερ μάρκετ Ατλάντικ σε μια εκδήλωση αλληλεγγύης στους ανυπεράσπιστους εργαζόμενους.

Στην αλυσίδα σούπερ μάρκετ Ατλάντικ όλα είναι μετέωρα. Η αλυσίδα, με 152 καταστήματα και 568 συνεργαζόμενα καταστήματα υπό μορφή franchising, από τις 14 Ιουλίου έχει μπει στη διαδικασία πτώχευσης σύμφωνα με το άρθρο 99 του πτωχευτικού κώδικα. Η κήρυξη πτώχευσης των σούπερ μάρκετ Ατλάντικ είναι ένα από τα μεγάλα «κανόνια» που σκάσανε στην ελληνική αγορά λόγω της κρίσης, με αποτέλεσμα 3700 εργαζόμενοι (3.200 πλήρους απασχόλησης και 500 μερικής απασχόλησης) να βλέπουν μπροστά τους το φάσμα της ανεργίας.

Από την πλευρά της εργοδοσίας δίνονται διάφορες, συχνά αντιφατικές πληροφορίες, άλλοτε λένε ότι περιμένουν να εκδοθεί ένα δάνειο με το οποίο θα μπορέσουν να ξεπληρώσουν το χρέος, κι άλλοτε λένε ότι περιμένουν από μια άλλη αλυσίδα σούπερ μάρκετ να

αγοράσει τα καταστήματα, χωρίς τίποτα μέχρι στιγμής να είναι καθαρό. Σε ορισμένα καταστήματα οι εργαζόμενοι έχουν προχωρήσει σε επίσχεση εργασίας ενώ σε άλλα τους απειλούν με απολύσεις.

Το ΕΕΚ δηλώνει την συμπαράστασή σε όλους τους εργαζόμενους και δεσμεύεται ότι θα είναι δίπλα τους σε κάθε εξέλι-

ξη. Επίσης θα οργανώσουμε τοπικές απεργίες και δράσεις μέσα από τις οποίες θα διεκδικούμε να ξεκαθαριστεί το τοπίο φυσικά υπέρ των εργαζομένων.

Το ΕΕΚ ζητά επαναπρόσληψη όσων απολύθηκαν και να πληρωθούν τα δεδουλευμένα από το Σεπτέμβριο.

ΕΕΚ Β.ΑΤΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΕΥΒΟΙΚΟΥ

ΓΙΝΕ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΗΣ

στην επαναστατική
μαρξιστική
εφημερίδα
που παλεύει:

- ★ ενάντια στην καπιταλιστική βαρβαρότητα
- ★ ενάντια στον εθνικισμό, το ρατσισμό, το φασισμό, τον πόλεμο
- ★ για το σοσιαλισμό και την εξουσία των εργατικών συμβουλίων
- ★ για την οργάνωση του επαναστατικού διεθνιστικού κόμματος της εργατικής τάξης
- ★ για την επανίδρυση της Τέταρτης Διεθνούς

Οι συνέπειες που έχει η παγκόσμια καπιταλιστική κρίση στον εγχώριο καπιταλισμό αποσυνθέτουν με γοργούς ρυθμούς όλο το πολιτικό σύστημα και το κράτος όπως διαμορφώθηκαν μετά την ανατροπή της χούντας. Ταυτόχρονα κινητοποιούν τις μεγάλες μάζες του προλεταριάτου και της νεολαίας στους δρόμους. Η εξέγερση του Δεκέμβρη το 2008 έθεσε το ζήτημα της επανάστασης σε ένα εντελώς νέο επίπεδο που εμπεριέχει και ξεπερνάει την επαναστατική παράδοση των καταπιεσμένων σε αυτή τη χώρα. Εδώ βρίσκεται η επικαιρότητα του Πολυτεχνείου, της μεγαλύτερης εξέγερσης μετά τα Δεκεμβριανά του 1944. Τα μαθήματα της εξέγερσης του Πολυτεχνείου είναι πολύτιμος οδηγός στη δράση μας σήμερα.

Κανένας μεταπολιτευτικός «ύμνος στη δημοκρατία» δε χώρεσε ποτέ την εξέγερση του Νοέμβρη το 1973. Οι ίδιοι οι αστοί που έφεραν και ανέχτηκαν τη χούντα των συνταγματαρχών φρόντισαν να θεσμοποιήσουν μία «σχολική» επέτειο για να ευνοήσουν το επαναστατικό δυναμικό που έφερε στην επιφάνεια η εξέγερση του Πολυτεχνείου.

Δίπλα στην επετειακή φιέστα, μια επίσημη εκδοχή των γεγονότων δημιουργήθηκε για να αλλοιώσει την ιστορική αλήθεια μιας αιματηρής σύγκρουσης. Η τριήμερη εξέγερση στους δρόμους της Αθήνας γύρω από το Πολυτεχνείο, με τη συμμετοχή εκατοντάδων χιλιάδων εργαζόμενου λαού, η συγερή δολοφονία δεκάδων, ίσως και εκατοντάδων καταληψιών και τα απάνθρωπα βασανιστήρια όσων συνελήφθησαν, επιχειρήθηκε να μετριαστούν στο κλίμα της μεταπολιτευτικής «εθνικής ενότητας». Μια ψευδή εικόνα προβάλαν όλοι όσοι βάλθηκαν να περιορίσουν τη δυναμική της εξέγερσης στα στενά πλαίσια της μίζερης μεταπολιτευτικής αθλιότητας και να πείσουν τους «από κάτω» ότι

Πολυτεχνείο 37 χρόνια μετά ΜΗ ΛΗΣΜΟΝΕΙ

οι αστοί επανασταθεροποίησαν την εξουσία τους.

Αιτία αυτής της αντιμετώπισης ήταν και είναι ο τρόμος των αστών (αλλά και των σταλινικών) για το διαρκή χαρακτήρα της εξέγερσης και την κρίση εξουσίας που προκάλεσε. Η δύναμη των φοιτητών προέρχονταν από τη δύναμη μιας νέας γενιάς της εργατικής τάξης που σε όλο τον κόσμο πρόβαλε ξανά στα χρόνια του τέλους της μεταπολεμικής κενύσιανής άνθησης. Η εξέγερση του Πολυτεχνείου ήταν αναπόσπαστος κρίκος μιας αλυσίδας, από το Μάη του 68 στη Γαλλία ως τον Ιταλικό Σεπτέμβρη και το Κορντομπάζο στην Αργεντινή που κύκλωνε όλον τον πλανήτη απειλώντας να ανατρέψει τον παγκόσμιο καπιταλισμό και τα σταλινικά γραφειοκρατικά καθεστώτα - στηρίγματά του.

Δεν ήταν τυχαίο ότι η απαίτηση των φοιτητών για δημοκρατικά δικαιώματα και ελευθερίες, για την ανατροπή της χούντας, συνδυάζονταν με συνθήματα προσανατολισμένα στην κοινωνική επανάσταση, με τη μνήμη του ΕΑΜ-ΕΛΑΣ και των Δεκεμβριανών να ζωντανεύει. Η εξέγερση του Πολυτεχνείου στρέφονταν ενάντια στο κράτος των νικητών του εμφυλίου πολέμου που δημιουργήθηκε για να εξαλείψει τον κομμουνιστικό κίνδυνο και να εμποδίσει την προλεταριακή επανάσταση στο νοτιοανατολικό άκρο της Ευρώπης. Γι' αυτό συνάντησε την λυσασμένη τους αντίδραση. Παρά τις αλλεπάλληλες προδοσίες και την τύφλα του σταλινισμού, ποτέ δεν κατάφεραν να συντρίψουν το εργατικό-λαϊκό κίνημα και η εξέγερση του Πολυτεχνείου ήταν η κορυφαία απόδειξη για αυτό.

Η εξέγερση του Πολυτεχνείου έφθειρε ανεπανόρθωτα τη χούντα. Η μετέπειτα «φυγή προς τα εμπρός» και η τραγωδία της Κύπρου έδωσε τη χαριστική βολή στο καθεστώς. Η πτώση του έφερνε ένα κενό εξουσίας που το κίνημα όμως δε μπόρεσε να εκμεταλλευτεί παρά τους μεγάλους εργατικούς αγώνες που ξέσπασαν την επόμενη περίοδο.

Παρ' όλα αυτά όλη η μεταπολιτευτική εξέλιξη σηματοδεύτηκε από την αδυναμία της αστικής τάξης να αντιμετωπίσει την κρίση της εξουσίας της που ξέσπασε μετά την ανατροπή της χούντας. Κρίσιμος ήταν ο ρόλος της σταλινικής αριστεράς και κυρίως του ΚΚΕ, αυτήν την περίοδο. Αφού είδε στην εξέγερση του Πολυτεχνείου «προβοκάτορες» στη συνέχεια έστρωσε το δρόμο στον Καραμανλή και το 89 συγκυβέρνησε με το Μητσότακη. Την ίδια εχθρική προς την εξέγερση στάση κράτησε και το Δεκέμ-

βρη του 2008 στην οποία η άρχουσα τάξη βρέθηκε αντιμέτωπη με μια απειλή ενάντια στο κράτος της.

Με την εξέγερση του Δεκέμβρη έχει ήδη αποδειχτεί ότι η είσοδος της ανθρωπότητας στη ζώνη των θεελλών της παρούσας χειρότερης κρίσης του καπιταλισμού κινητοποιεί στους δρόμους όλο τον κόσμο, από την Ασία μέχρι την Λατινική Αμερική και την Ευρώπη, τεράστιες μάζες των προλεταρίων, άνεργων και εργαζόμενων σε μια ασυμφιλίωτη σύγκρουση με τις καπιταλιστικές Κυβερνήσεις και τους κρατικούς μηχανισμούς προσαρμογής στην καπιταλιστική βαρβαρότητα. Σε αυτές τις συνθήκες έχοντας ανατρέψει την προηγούμενη δεξιά κυβέρνηση, η νεολαία που βρίσκονται αντιμέτωποι με την Κυβέρνηση της τρόικας - το προϊόν της χρεοκοπίας του εγχώριου καπιταλισμού και πηγή μιας τεράστιας καθεστωτικής κρίσης- μπορού-

διέψευσαν τις προεκλογικές τους δεσμεύσεις. Το σκάνδαλο είναι πως οι εκπρόσωποι των φοιτητών λίγο-πολύ χαρακτηρίσαν προβοκάτσια τη μεγαλειώδη κατάληψη του Πύργου του Millbank. Σε αντίθεση με τις γραφειοκρατίες ωστόσο τόσο των φοιτητικών ενώσεων όσο και των εργατικών συνδικάτων, οι φοιτητές της Βρετανίας έδειξαν στους δρόμους το πρώτο μήνυμα αντίδρασης από τους καταπιεσμένους της Βρετανίας, καθώς είναι το πρώτο κομμάτι που κινητοποιείται ενάντια στην πολιτική άγρια λιτότητας του κυβερνητικού συνασπισμού.

N.T.

με και πρέπει να τους ανατρέψουμε και να φέρουμε την εργατική τάξη στην εξουσία.

Για την επιτυχή διεξαγωγή του ταξικού πολέμου και την προετοιμασία μιας νικηφόρας επανάστασης απαιτείται η σφρηλάτηση ενός ετοιμοπόλεμου επαναστατικού κόμματος μάχης. Ενός κόμματος, τμήματος μιας Επαναστατικής Διεθνούς που θα έχει για οδηγό του την συνεχή κατανόηση της παγκόσμιας καπιταλιστικής κρίσης και θα επεμβαίνει αποφασιστικά σε όλους τους αγώνες των καταπιεσμένων με στόχο την εργατική εξουσία και τον ελευθεριακό κομμουνισμό. Έτσι θα τιμήσουμε το αίμα των εξεγερμένων του Πολυτεχνείου που δεν έπαψε να στοιχειώνει τους χειρότερους εφιάλτες των εχθρών μας και να ζητάει εκδίκηση.

E. Αγγελής

Πολυτεχνείο για πάντα του Γιάννη Ποταμιάνου

Ναι, τη νύχτα εκείνη
μοσχοβόλησαν τα όνειρα
Οι άνθρωποι έγιναν ψηλότεροι
Καθώς καβάλησε η αποκοτιά
τ' αφηνιασμένο άτι
Χέρι με χέρι πορεύτηκε το όνειρο
κι' η ελπίδα
Ναι, έτσι γράφεται η ιστορία
καβάλα στην απόγνωση
Όταν χύνεται το αίμα
απ' τις φλέβες μας
και κοκκινίζει το πλακόστρωτο
Ναι, έτσι κατακτιέται το δίκιο
Σαν φτύνεις τη χαμέρπεια
Σαν αντιστέκεσαι στις ύαινες,
που ροκανίζουν τη λεβεντιά
με τα δυνατά σαγόνια τους
Ναι, έπεσαν οι μάσκες
εκείνη τη νύχτα
κι' έμεινε ο καθείς με γυμνό
το πρόσωπό του
Κι' έμεινε ο καθείς μόνος
μπρός στο χρέος του
Φρουρός στις Θερμοπίλες
Ναι, τότε ήταν που γράφτηκε
η ιστορία
Μελάνι ανεξίτηλο στο κούτελο
του μέλλοντος
Ναι, είμαι περήφανος που πίστεψα
στο όνειρο
Κι' ας έμεινε όνειρο, ακόμα
Ήταν όμορφη η έφοδος στ' αστέρια
το βράδυ εκείνο
Κι' ας έβλαψε το φεγγάρι
Ας μούσκεψαν με αίμα και δάκρυα
τα γένια μας
Εμείς με τ' όνειρο καλά κρυμμένο
στο αμπέχονο
δραπετεύαμε προς το μέλλον
Καθώς, με το σημάδι κατακούτελα
και τους νεκρούς μας
παραμάσχαλα
αναφορξάμε την Ιστορία

7 Νοέμβρη 2010

Συνέχεια από τη σελ. 1

Η πρώτη ομάδα απωθήθηκε από αστυνομικές δυνάμεις που βρίσκονταν μέσα στο κτίριο, αλλά γρήγορα ο Πύργος του Millbank έγινε επίκεντρο της μάχης για τους χιλιάδες των φοιτητών που διαδήλωναν. Άναψαν φωτιές στην είσοδο του κτιρίου καίγοντας τις αυτοσχέδιες πικέτες τους και επιχείρησαν ξανά να καταλάβουν το κτίριο. Η Μητροπολιτική Αστυνομία του Λονδίνου επιτέθηκε βίαια στους φοιτητές, κάνοντας 32 συλλήψεις και χτυπώντας βάνουσα με τη χρήση γκλομπ και ασπίδων. Ο εκπρόσωπος της αστυνομίας αποδέχθηκε ως "ντροπή" για τις

Σκηνές Αθήνας στο Λονδίνο

αστυνομικές δυνάμεις την επιτυχή κατάληψη των γραφείων των Τόρηδων, αλλά πέρα από ντροπή για τις αστυνομικές δυνάμεις αποτελεί το ξεπέραςμα από τη βάση της στρατηγικής "πίεσης" των δύο φοιτητικών ενώσεων.

Η κυβέρνηση των Τόρηδων και των Φιλελεύθερων Δημοκρατών αυξάνουν τα ετήσια δίδακτρα σε πανεπιστημιακές σχολές και κολέγια από τις 3.000 έως και στις 9.000 στερλί-

νες διώχνοντας μαζικά κόσμο από την ανώτατη εκπαίδευση, ενώ μειώνουν τη χρηματοδότηση από τις 7,1 στις 4,2 δις στερλίνες ετησίως από το 2014. Το κόστος των σπουδών μετακυλιέται στους ίδιους τους φοιτητές και οι επίσημοι εκπρόσωποι των φοιτητών αρκούνται σε μια στάση "πίεσης" των βουλευτών του Φιλελεύθερου Δημοκρατικού κόμματος να παραιτηθούν διότι

Σταματήστε τον οχετό της λά

Αυτοί που κυνικά ομολογούν ότι «τα φάγανε», για να περάσουν τα μέτρα του Μνημόνιου της τριόικας ΔΝΤ/ΕΚΤ/ΕΕ, δεν διστάζουν να καταφεύγουν στις πιο συκοφαντικές σπλώσεις ανθρώπων προκειμένου να δικαιολογήσουν την πολιτική τους. Η τεχνική τους είναι χυδαία : όταν θέλουν να πάρουν μέτρα βάζουν τα «παπαγάλια» τους στα ΜΜΕ και ρίχνουν λάσπη. Τη μια θα είναι οι εργαζόμενοι στον ΟΣΕ, την άλλη οι γιατροί και την τρίτη οποιαδήποτε κοινωνική ομάδα εργαζομένων έχουν βάλει στο στόχαστρο. Με μια ισοπεδωτική μέθοδο σαν αυτή του Πάγκαλου «όλοι τα πιάνουν», «όλοι μαζί τα φάγαμε», σπλώνουν ανθρώπους.

Δεν αμφιβάλουμε ότι η διαφθορά απλώνεται σε όλες τις υπηρεσίες, ο δε ευαίσθητος τομέας της υγείας είναι κατ' εξοχή πεδίο διαφθοράς. Στην πραγματικότητα όλο το σύστημα του καπιταλισμού, ιδίως στη φάση της παρακμής του είναι όχι μόνο εκμεταλλευτικό, αλλά και διεφθαρμένο. Διεφθαρμένο από την κορρυφή -η λαϊκή σοφία έχει και την παροιμία της: το ψάρι από το κεφάλι βρομάει- ως τα νύχια, από τα κυβερνητικά επιτελεία τους και την εκκλησία μέχρι και τον τελευταίο πόρο αυτής της κοινωνίας.

Όμως, η γενική διαφθορά του συστήματος δεν επιτρέπεται να γίνεται όπλο των υπερασπιστών του διεφθαρμένου συστήματος εναντίον δικαίων και αδικών. Οι χωρίς αποδείξεις διαπόμπηση συγκεκριμένων ανθρώπων είναι μέθοδος φασιστική.

Το κείμενο που ακολουθεί είναι η εξώδικη διαμαρτυρία γιατρού, εργαζόμενης στο ΙΚΑ. Είναι μια επώνυμη διαμαρτυρία, αλλά τα παπαγάλια της εξουσίας, ποιούν τη νήσσα και αφήνουν την υπόθεση να πάρει το δρόμο προς τις δικαστικές καλάνδρες.

Ενώπιον κάθε αρμοδίου Δικαστηρίου και κάθε αρμόδιας Δημόσιας ή Εισαγγελικής Αρχής

ΕΞΩΔΙΚΗ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ ΔΗΛΩΣΗ ΚΑΙ ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΜΕ ΕΠΙΦΥΛΑΞΗ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

Αγγελικής Γκότση του Αναστασίου, ιατρού νευρολόγου, κατοίκου Π.Φαλήρου, οδός Αίαντος αρ. 18.

ΠΡΟΣ

1. Σταύρο Π. Ψυχάρη, ατομικά ως εκδότη της ημερήσιας Εφημερίδας «ΤΟ ΒΗΜΑ» και ως εκπρόσωπο της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «Δημοσιογραφικός Οργανισμός Λαμπράκη Α.Ε.» που εδρεύει στη Αθήνα, οδός Μιχαλακοπούλου αρ. 80.
2. Παντελή Ι. Καφή, ως Διευθυντού της ημερήσιας πιο πάνω εφημερίδας, οδός Μιχαλακοπούλου αρ. 80.
3. Νικόλαο Χασαπόπουλο, δημοσιογράφου της παραπάνω εφημερίδας, κατοίκου ομοίως.
4. Έλενα Φυντανίδου, δημοσιογράφου της παραπάνω εφημερίδας, κατοίκου ομοίως.

ΚΟΙΝΟΠΟΙΟΥΜΕΝΗ

1. *Ροβέρτο Σπυρόπουλο, Διοικητή του ΙΚΑ*
2. *Πρόεδρο του Ιατρικού Συλλόγου Αθηνών*

Υπέπεσε στην αντίληψή μου το απαράδεκτο συκοφαντικό και κατάπτυστο δημοσίευσή σας της Πέμπτης 4 Νοεμβρίου 2010, στην πρώτη σελίδα της εφημερίδας σας με υπέρτιτλο «Έχει σταλεί στον Εισαγγελέα» και τεράστιο τίτλο που καταλαμβάνει σχεδόν όλη τη σελίδα «Η λίστα των γιατρών που λήστευαν το ΙΚΑ». Το άρθρο παραπέμπει ακολούθως στην 6η και 7η σελίδα όπου δημοσιεύεται άρθρο των Νικόλαου Χασαπόπουλου και Έλενας Φυντανίδου. Ούτε λίγο ούτε πολύ στις παρατιθέμενες λίστες φέρομαι ως λησταρχίνα.

Ειδικότερα στη λίστα αυτή εμφανίζεται με συντομογραφία το όνομά μου ως «Γκ. Αγγ. Νευρολόγος» και μου αποδίδεται η «λη-

στεία» ότι σε 625 συνταγές που εξέδωσα κατά το μήνα Ιούνιο 2010 η αξία των συνταγογραφήσεων αυτών ήταν 20.316,20 ευρώ, ήτοι 32,5 ευρώ ανά συνταγή. Επειδή δεν υπάρχει άλλος νευρολόγος στην Αθήνα με τα αρχικά αυτά, γεγονός που γνωρίζουν και όλοι οι συνάδελφοί μου, αλλά και επειδή είμαι εγώ που συνέταξα τις συνταγές αυτές ως συμβασιούχος ιατρός του ΙΚΑ, επιθυμώ να σας γνωστοποιήσω τα παρακάτω:

1. Αρχικά έμεινα έκπληκτη και αγανάκτησα από τη συκοφαντική επίθεση στο πρόσωπό μου. Δημοσιεύετε συκοφαντίες χωρίς επιβεβαίωση; Τότε είστε και σεις συκοφάντες. Υιοθετείτε τερατολογίες χωρίς να τηρείτε τη στοιχειώδη δημοσιογραφική δεοντολογία; Ποιος λοιπόν θα προστατεύσει τον πολίτη από εσάς;

Υποτίθεται ότι οι δημοσιογράφοι σας έλαβαν τη λίστα από το ίδιο το ΙΚΑ.

Α) Δεν είχαν υποχρέωση να τη διασταυρώσουν πριν τη δημοσίευσή; Να με καλέσουν στο τηλέφωνο; Να ερευνήσουν αν νομίμως δίδει τη λίστα το ΙΚΑ ή προσκομίζει στις διατάξεις περί προσωπικών δεδομένων;

Β) Ακόμα και αν δεν το έκαναν δεν άσκησαν τον στοιχειώδη έλεγχο των στοιχείων, ώστε να πραγματο-

ποιήσουν τη αναγκαία διαίρεση 20.316,20 διά 625 συνταγές ίσον 32,5 ευρώ ανά συνταγή και συνεπώς δεν μπορεί να γίνεται λόγος για «ληστεία»;

Γ) Δεν αναρωτήθηκαν για το πλήθος των συνταγών, ώστε να ερευνήσουν (και να επιβεβαιώσουν) το πλήθος των ασθενών που αναγκάζομαστε να εξετάζουμε ανά μήνα, λόγω ελλείψεως προσωπικού; Ότι η ευσυνειδησία του ιατρού που εξετάζει πολλούς ασθενείς μπορεί να μετατράπηκε σε γελοία κατηγορία, επειδή έτσι εξέδωσε πολλές συνταγές;

Δ) Τέλος δεν μπορούσαν να ερευνήσουν ποια είναι η αξία των φαρμάκων που συνταγογραφεί ένας νευρολόγος σε ασθενείς με Πάρκινσον, Αλτσχάιμερ κλπ;

Πώς αποδέχσθε ως εφημερίδα να συκοφαντείται ένας επαγγελματίας που υπηρετεί στον ιατρικό χώρο 20 χρόνια σεβόμενος τον όρκο του και την τιμή του και συνεργείτε άμεσα στην κατάπτυστη αυτή πράξη;

2. Δεδομένου ότι είναι αδύνατον να μην γνωρίζετε τις στοιχειώδεις παραπάνω υποχρεώσεις σας, η επόμενη σκέψη μου είναι ότι συνειδητά δημοσιεύσατε το άρθρο αυτό με σκοπό να υπηρετήσετε τα σχέδια που έχουν τεθεί σε ενέργεια τον τελευταίο καιρό στην Ελλάδα. Εφόσον το κύριο μέλημα της Κυβέρνησης είναι η μείωση δαπανών, η τακτική της συκοφάντησης ορισμένων κατηγοριών εργαζομένων, υπηρετεί το σκοπό αυτό. Ο σκοπός της συρρίκνωσης των υπηρεσιών που προσφέρει το ΙΚΑ στους ασφαλισμένους του, υπηρετείται μια χαρά με την απόλυση των (υπολοίπων) ιατρών του -άλλωστε κλέφτες ήταν και οι ασφαλισμένοι ας συνωπισθούν στα νοσοκομεία -όσοι ζήσουν-.

Στα πλαίσια του σκοπού αυτού δεν νοχλεί ούτε τη Διοίκηση του ΙΚΑ ούτε την Κυβέρνηση και καταφανώς ούτε εσάς να συκοφαντηθούν πολίτες-επαγγελματίες, αρκεί να υπηρετείται ο «πατριωτικός» σκοπός.

3. Δεν έχω σκοπό να σιωπήσω. Σε λίγο που δεν θα υπάρχει Δημόσια Υγεία δεν θα έχει απομείνει κανένας να μιλήσει.

Η απάντησή μας γιατρού που κατηγορείται ότι είναι ο «ποντικός» που ληστεύει το ΙΚΑ και τους ασφαλισμένους και «ευθύνεται (κα-

τά δήλωση του Προϋπουργού) για την υπαγωγή της χώρας στο μνημόνιο και το ΔΝΤ» Εφ. Το Βήμα 4/11/2010, σελ Α7.

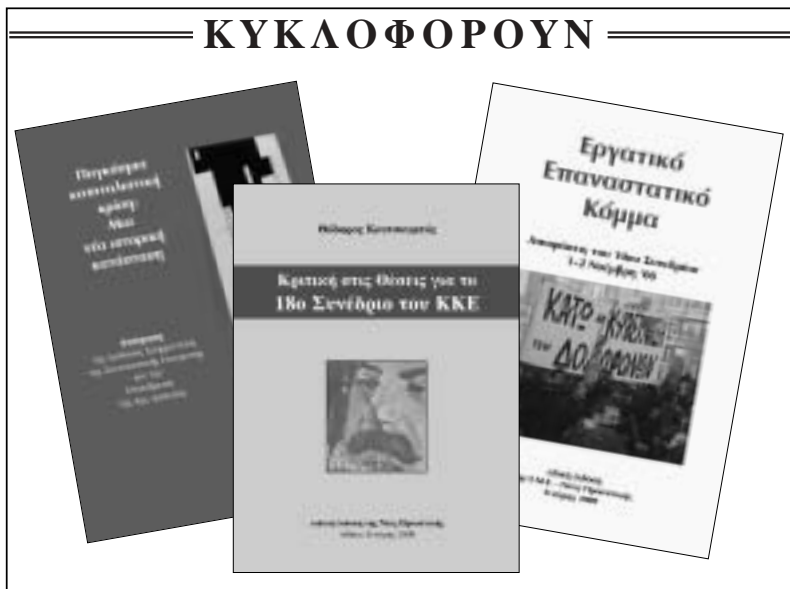
Είμαι γιατρός νευρολόγος και εργαζομαι στο ΙΚΑ Καλλιθέας - Παλαιού Φαλήρου, εργαζόμενη 13 χρόνια σε αυτό, ως συμβασιούχος, ανασφάλιστη και παίρνοντας μισθό 1.050 ευρώ. Καθημερινά έχω 25 κλεισμένα ραντεβού, τα οποία για να τα κλείσουν οι ασθενείς, χρειάζονται 35 περίπου ημέρες αναμονής. Ως εκ τούτου μαζί με τα επείγοντα περιστατικά που αναγκάζομαι να εξετάζω κάθε μέρα φτάνουν τους 35 - 40 οι ασθενείς. Βέβαια σύμφωνα με την σύγχρονη και επιστημονικά τεκμηριωμένη άποψη του καλού μας Υπουργείου ο χρόνος των 10 λεπτών που αναλογεί σε κάθε ασθενή είναι επαρκής για εξέταση, διάγνωση, συνταγογράφηση, ανεξαρτήτως ιατρικού προβλήματος και ιστορικού του ασθενούς. Πρέπει να συμπληρώσω ότι σε αυτό το καταπιεστικό κλίμα της άσκησης των ιατρικών μου καθηκόντων, και εντός δεκαλέπτου, οφείλω απέναντι στον εαυτό μου και τους ασθενείς μου, να κάνω ολοκληρωμένη εξέταση, σωστή διάγνωση και κατάλληλη συνταγογράφηση.

Σύμφωνα με τα παραπάνω και για την αποκατάσταση της αλήθειας, αρκεί μια απλή αριθμητική πράξη (όπως σωστά διατυπώνεται και στο άρθρο της εφημερίδας) 6 ασθενείς την ώρα x 5,5 ώρες σημαίνουν 33 ασθενείς την ημέρα, δηλαδή 759 ασθενείς το μήνα (23 εργάσιμες ημέρες), τουλάχιστον. Οι ασθενείς αυτοί στη συντριπτική τους πλειοψηφία είναι άνθρωποι με χρόνια νοσήματα (νόσος Alzheimer, Parkinson, κλπ ανίατα νευρολογικά νοσήματα) και για την επιβίωσή τους καθώς και για την αξιοπρεπή διαβίωσή τους χρειάζεται συγκεκριμένη φαρμακευτική αγωγή, η οποία δυστυχώς για τους ανθρώπους αυτούς είναι πολύ ακριβή για τα νεοφιλελεύθερα κριτήρια της πολιτικής εξουσίας και των τεχνοκρατών εκπροσώπων της.

Ερωτώ, λοιπόν, πώς θεωρείται ότι ληστεύω το ΙΚΑ; Επειδή έδωσα τα απαραίτητα εγκεκριμένα από το ΕΟΦ - και εντός λίστες - φάρμακα σε 625 ασθενείς από τους 759 που εξέτασα περίπου πολλοί από τους οποίους χρειάζονται 2 και 3 φάρμακα ο καθένας; Για να είμαι «αρεστή» για το σύστημα γιατρός έπρεπε να αφήσω τους ασθενείς μου χωρίς φάρμακα;

Αυτός είναι ο στόχος: Να καταργηθεί το δικαίωμα των ανθρώπων στη φαρμακευτική περίθαλψη, όπως θέλουν να καταγγήσουν το δικαίωμα στη Δωρεάν Δημόσια Υγεία, τη Δωρεάν Δημόσια Παιδεία, τη σύνταξη και την κοινωνική ασφάλιση.

Αυτή την εποχή όλη η χώρα πα-

σπης

ρακολουθεί με ευαισθησία και συμπόνια τον κατατρεγμό και τις περιπέτειες των εξορισμένων ανιάτων (για εκείνη την εποχή) ασθενών με λέπρα που απομονώνονταν στη Σπιναλόγκα. Δυστυχώς λίγοι κατανοούν ότι το κοινό μας μέλλον δεν θα έχει μόνο πολλές Σπιναλόγκες για τους ασθενείς, τους ηλικιωμένους, και τους απόκληρους της κοινωνίας, αλλά ότι είναι έτοιμοι οι σύγχρονοι Καιάδες στους οποίους θα πετιούνται όλοι όσοι θεωρούνται βαρίδια για την κοινωνία της αγοράς και τις σημαίες της βαρβαρότητας του κέρδους. Δυστυχώς λίγοι κατανοούν ότι σήμερα οι άνθρωποι και οι ανάγκες τους μετρώνε λιγότερο από τις χρηματιστηριακές αξίες.

Όσοι θέλετε να βρείτε τα πραγματικά ελλείμματα γιατί δεν ψάχνετε στο υπέρογκο κόστος κάποιων φαρμάκων που διαμορφώνεται από μια χούφτα πολυεθνικές φαρμακευτικές εταιρείες; Γιατί δεν ψάχνετε να βρείτε μηχανήματα που σαπίζουν στα αραχνιασμένα υπόγεια, ενώ την ίδια ώρα οι ασθενείς παραπέμπονται σε ιδιωτικά διαγνωστικά κέντρα που κερδοσκοπούν σε βάρος των ασφαλισμένων; Γιατί δεν ψάχνετε να βρείτε τις μίζες από τις προμήθειες υλικών και μηχανημάτων, που προμηθεύονται τα νοσοκομεία;

Αντί για τα παραπάνω συμμετέχετε ως δημοσιογράφοι και εκδότες στην προετοιμασία του εδάφους για την περικλοπή της φαρμακευτικής περιθάλψης. Πρώτα τα δημοσιεύματα για την ακατάσχετη φαρμακομανία των Ελλήνων... Τώρα με κανιβαλικό τρόπο, διασύρονται επιστήμονες, διαλύονται συνειδήσεις, προσβάλλονται προσωπικότητες και καταπατάται η υπόληψη ανθρώπων που μάχονται χρόνια για να είναι η Υγεία ΔΗΜΟΣΙΟ ΑΓΑΘΟ.

Κατόπιν των παραπάνω και με την επιφύλαξη κάθε δικαιώματός μου ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΟΜΑΙ με όλη τη δύναμη της ψυχής μου για τη συγκοφαντική δυσφήμιση σε βάρος μου που με μειώνει ως άνθρωπο και επαγγελματία, ΣΑΣ ΔΗΛΩΝΩ ότι δεν πρόκειται να αποδεχθώ αδιαμαρτύρητα την παραπάνω αδικαιολόγητη επίθεση και ΣΑΣ ΚΑΛΩ να δημοσιεύσετε σύμφωνα με το νόμο στο αυριανό φύλλο της εφημερίδας σας την παρουσία μου μαζί με τη σύγνώμη σας στο ίδιο σημείο και με τα ίδια τυπογραφικά στοιχεία με το λίβελλο που δημοσιεύτηκε την 4-11-2010 εναντίον μου.

Με την επιφύλαξη κάθε δικαιώματός μου, αρμόδιος δικαστικός επιμελητής να επιδώσει νόμιμα την παρούσα μου σ' αυτούς προς τους οποίους απευθύνεται για να λάβουν γνώση και για τις νόμιμες συνέπειες και να αντιγράψει την παρούσα μου στις εκθέσεις του επιδόσεως.

Αθήνα 8 Νοεμβρίου 2010
Ο πληρεξούσιος δικηγόρος

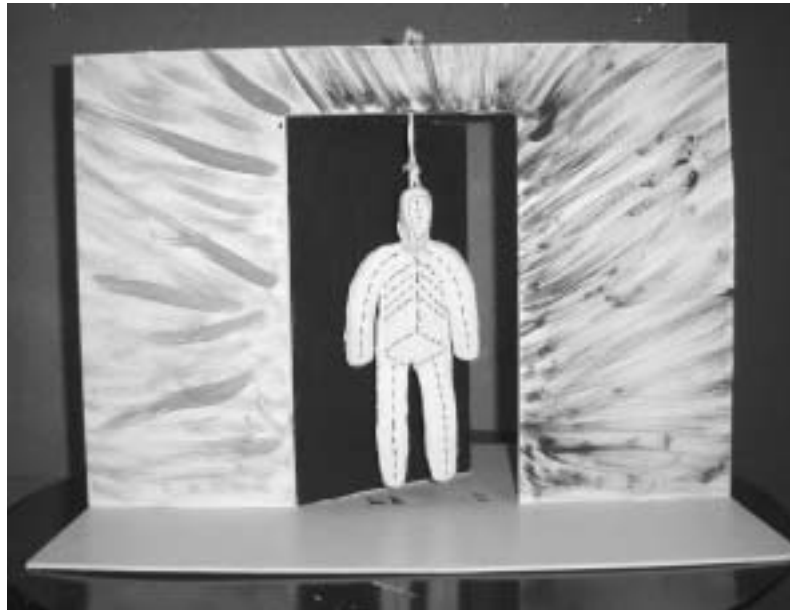
Για την υπόθεση του Σίμου Σεϊσίδη

Ποτέ άλλοτε στη μετα την χουντα περίοδο δεν υπήρξαν τόσοι πολλοί πολιτικοί κρατούμενοι στις φυλακές και τόσοι διωκόμενοι για τις ιδέες τους. Η παγκοσμια κρίση και το ελληνικό χρεοστάσιο εντατικοποιούν τις κοινωνικές εντασεις (για να το πουμε κομψα) και το αστικό κράτος προσπαθεί να δείξει τα δόντια του για να φοβησει (ετσι νομίζει) τις μαζες στην αυριανη τους κινήση. Ένας απο τους ανθρώπους πουχουν δεχτει στο πετσι τους το τελευταιο διαστημα την "φροντιδα" του ελληνικου κρατους ειναι και ο Σίμος Σεϊσίδης. Οι σύντροφοί του της Πρωτοβουλίας Αλληλεγγυης μιλάνε για την υποθεση του ...

Στις 16/01/2006 πραγματοποιείται ληστεία στο υποκατάστημα της Εθνικής Τράπεζας στην οδό Σόλωνος. Επί τόπου συλλαμβάνεται βαρύτατα τραυματισμένος από σφαίρες αστυνομικών ο αναρχικός Γιάννης Δημητράκης. Λίγες μέρες αργότερα εκδίδονται εντάλματα σύλληψης για τους Σίμο Σεϊσίδη, Μάριο Σεϊσίδη και Γρηγόρη Τσιρώνη για συμμετοχή στη ληστεία, με μοναδικό στοιχείο τη φιλική τους σχέση με τον Γιάννη Δημητράκη. Οι 3 σύντροφοι εξαναγκάζονται σε φυγή, ενώ ο Δημητράκης καταδικάζεται στην εξοντωτική ποινή των 35 ετών. Τέσσερα χρόνια μετά τη ληστεία, οι 3 επικηρύσσονται με το ποσό των 600.000 ευρώ από το Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη.

Παράλληλα φωτογραφίζονται από ηλεκτρονικά και έντυπα ΜΜΕ ως δράστες διαφόρων ληστειών και ένοπλων ενεργειών χωρίς κανένα απολύτως στοιχείο πέρα από τις διαρροές πληροφοριών από τους αξιωματικούς της αστυνομίας και τους αστυνομικούς δημοσιογράφους.

Επακόλουθο όλης αυτής της τρομολαγνείας γύρω από το όνομα του ήταν ο πισώπλατος πυροβολισμός του Σίμου Σεϊσίδη από τον αστυνομικό Παναγιώτη Μπόκο. Ήταν 3 Μαη δυο μέρες πριν την μεγάλη απεργιακή πορεία όταν συνελήφθη στον Κεραμεικό χτυπημένος ενώ προσπαθούσε ν' ανέβει μια μαντρα. Είχε πάνω του ένα όπλο και μια χειροβομβίδα τα οποία δεν χρησιμοποίησε. Την ίδια μερα συλλαμβαναν και τον Αρη Σειρινιδη στο Γκαζι, επιχειρησαν να τους συνδεσουν και να τους αποδοσουν μια ληστεια που ειχε γινει 3,5 ωρες πιο πριν

στο Practiker. Οπως αποδειχθηκε στη συνεχεια δεν ειχαν σχεση με την ληστεια ουτε και συνελήφθησαν μαζί, οπως τα ΜΜΕ μετέδιδαν σε ένα όργιο παραπληροφόρησης.

Ένα μήνα μετά, εξ αιτίας της έλλειψης ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης, το πόδι του κρατούμενου Σεϊσίδη μολύνεται, υποβάλεται σε εγχείρηση στο αστυνομοκρατούμενο ΚΑΤ που ως αποτέλεσμα έχει τον ακρωτηριασμό του δεξιού του ποδιού. Το ποδι του Σίμου θα μπορούσε να σωθει αλλα οι συνθηκες ηταν οι χειροτερες δυνατες, οι μπατσοι ηταν ακομα και μεσα στο χειρουργειο! Επισης ειχε ξυλοκοπηθει αγρια την στιγμη που τον συνελαβαν, ενω το ποδι του ηταν ασχημα τραυματισμενο οι μπατσοι του οπασαν τα πλευρα με κλωτσιες. Η κατασταση κρατησης στο νοσοκομειο ηταν τραγικη... Οι καταθέσεις για το συμβάν αλλάχτηκαν για να καλύψουν τον παρολίγο δολοφόνο αστυνομικό, ενώ ο Σ. Σεϊσίδης προφυλακίστηκε για υποθέσεις που στερούνται κάθε στοιχείου και κάθε λογικής.

Για την υπόθεση έχουν γίνει πολλές κινήσεις αλληλεγγυης απο τον κοσμο και υπαρχει και η Πρωτοβουλια Αλληλεγγυης η οποια διοργανωσε μεγάλη συναυλια στην Πετρουπολη για να μαζεψει χρηματα και ευρυτερη υποστηριξη. Το live πηγε καλα και ο Σίμος χαρηκε παρα πολυ για ολο αυτο παρ' ότι υπαρχει πολυς δρομος ακομα μπροστα...

Ο Σίμος Σεϊσίδης κρατείται στο νοσοκομείο των φυλακών Κορυδαλλού -ένα μόνο κατ' όνομα νοσοκομείο- όπου σε καμια περίπτωση δεν μπορούν να προσφερθούν συνθήκες θεραπείας και αποκατάστασης στην κλονισμένη υγεία του.

Ο Σίμος Σεϊσίδης, λόγω της πολύχρονη πολιτικής και κοινωνικής του δράσης στοχοποιήθηκε απο τις αστυνομικες και δικαστικες αρχες και τους πολιτικους προϊστάμενους τους και επιχειρηθηκε η φυσική του εξόντωση.

Η δευτερη υποθεση με την οποια προσπαθουν να τον συνδεσουν ειναι η αρπαγη του οπλου του φρουρου του Κεδικογλου με υποπιθεμενα στοιχεια αιματα και μια τριχα με DNA του Σίμου που λενε οτι βρεθηκαν στον τοπο του γεγονοτος και σε αυτη την περιπτωση τα «στοιχεία» ειναι τουλαχιστον εωλα και αμφισβητισιμα.

Του χρεώνουν ακόμη μια ληστεία στην Ν. Φιλαδέλφια το 2001, για την οποία ειχε δικαστει με αναστολη και οταν φυγοδικουσε και δεν μπορούσε να υπερασπιστει τον εαυτο του δικάστηκε σε δευτερο βαθμο και καταδικάστηκε.

Εδώ πρέπει να πουμε οτι δεν πρέπει να συγχεουμε τις υποθεσεις του Σίμου με αυτην του Αρη μια και η προσπαθεια ετσι και αλλιως του κρατους και των ΜΜΕ να τους συνδεσουν κατέρρευσε, οι ιδιοι εκεινη την μερα δεν ηταν μαζί.

Η Πρωτοβουλια εχει παλεψει και εχει φτιαξει ενα τεχνητο μελος (ποδι) για τον Σίμο αλλα για να γινει η επεμβαση για την τοποθετηση του πρεπει να χει προσβαση στην κλινικη. Η αστυνομια εχει δυσκολεψει παρα πολυ αυτη την προσπαθεια, μεχρι τω-

ρα εχει δωσει μονο μια αδεια, με ελευθερους σκοπευτες να φυλανε τριγυρω, απαγορευση της κυκλοφοριας στην περιοχη, ανακρισεις στους γιατροους που πηγαιναν για δουλεια, κ.λ.π.

Η διαδικασια εχει επιβραδυνθει παρα πολυ, θαπρεπε να'χε κανει περισσοτερες επισκεψεις κυνδινευει να στραβωσει η λεκανη του ή να μην ταιριαζει απο ενα σημειο και περα το τεχνητο μελος που'χουν φτιαξει. Πριν καποιο καιρο ηταν να περασει ανακριτη για την υποθεση «Κεδικογλου», ο Σίμος αρνηθηκε να μπει σε κλουβα, η διευθυνση αρνηθηκε να του παρασχει περιπολικο ή ασθενοφορο για την μετακινηση του. Επισης πρεπει να ασκείται αλλα στην ουσια δεν του το επιτρεπουν ενω τον εχουν σε οροφο και οχι στο ισογειο της φυλακης πραγμα που δυσχεραινει περισσοτερο την ζωη του. Ειναι χαρακτηριστικο οτι κρατουμενοι με θεματα υγειας μεταφέρονται είτε με ασθενοφόρο είτε με περιπολικό και εδώ λοιπόν εχουμε «ειδική» μεταχειριση. Ο Σεϊσίδης δεν εχει καποια ασφαλεια και απο την πρωτη στιγμη που τεθηκε το ζητημα του τεχνητου μελους μαζευτηκαν χρηματα (για να καταλαβουμε αυτο κοστισε περίπου 40.000 ευρώ) απο πολυ κοσμο ακομα και απο το εξωτερικο. Η ανταποκριση ειναι μεγάλη, αλλα και το κοστος τεραστιο. Ζητάμε την

Άμεση απελευθέρωση του Σίμου Σεϊσίδη Παύση της δίωξης των Μ. Σεϊσίδη και Γ. Τσιρώνη Λευτεριά σε όσους είναι στα κελιά

Ιρλανδία Η κρίση του χρέους απλώνεται στην Ευρωζώνη

Συνέχεια από τη σελ. 1

Έκτακτη συνάντηση των υπουργών οικονομικών της Γερμανίας της Γαλλίας και της Μ. Βρετανίας πρόκειται να γίνει πριν από το ΕΚΟΦΙΝ της επόμενης εβδομάδας με θέμα συζήτησης όχι μόνο το τι θα γίνει με την Ιρλανδία, αλλά κυρίως για το πως θα αντιμετωπιστούν τα κύματα κοινωνικών αντιδράσεων που μετά την Γαλλία απλώνονται στην Βρετανία και σε κάθε χώρα μέλος της ευρωζώνης που επιχειρεί να εφαρμόσει το "ελληνικό" μοντέλο σαν απάντηση στην κρίση του χρέους.

ΔΙΑΛΕΓΜΕΝΟΣ ΡΑΤΣΙΣΤΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ

Σε μια εποχή που πάρα πολλοί, ακόμα και «πνευματικοί άνθρωποι» είτε από αληθινή απορία είτε από υποκρισία αναρωτιούνται τι κάνει «ο πνευματικός κόσμος», φαίνεται πως «πνεύματα» άρχισαν να παίρνουν θέσεις. Κάποιοι ηθοποιοί συμμετείχαν από παλιά στα ψηφοδέλτια των κομμάτων στις εθνικές εκλογές αλλά και στην «αυτοδιοίκηση» τύπου «καλλικράτη» αφού πέρασαν τις οντισιόν των με και πήραν τον τίτλο του «αναγνωρίσιμου».

Έλα ντε που η καλή μας δημοκρατία χρειάζεται και το ευρύτερο «καλλιτεχνικό» στερέωμα. Ο κ. Κακλαμάνης, εκλεκτός της ΝΔ και του ΛΑΟΣ, για παράδειγμα, θέλει στο πλευρό του τον «καλλιτέχνη» κ. Ψινάκη ο οποίος προαλείφεται για σύνδεσμος του πιθανού Δημάρχου με τους διεθνείς πολιτισμικούς κύκλους. Επειδή «ο λόγος είναι ο πιο φορητός από όλα τα υλικά» [Τρότσκι/ «Λογοτεχνία και Επανάσταση»] δεν υποτιμάμε καθόλου το ρόλο τόσων ψινάκηδων στη διαμόρφωση της συνείδησης των μαζών γιατί κατέχουν τόσες θέσεις-υλικό πράγμα για τα μάτια και τα αυτιά. Ωστόσο,

όμως, ελπίζουμε ότι είναι γενικώς αναλώσιμοι οι σαλιάρηδες και η «καλλιτεχνεία» τους.

Τα πράγματα όμως δεν είναι το ίδιο όταν συγγραφείς που έχουν περιβληθεί με τόση δόξα και επαίνους «στο Μέγα Πανελλήνιον», «βγαίνουν» και λένε τόσες ελαφρότητες. Μάλιστα οι ελαφρότητες γίνονται πιο πολύ ελαφρότητες όταν η κρίση φέρνει τα πάνω κάτω.

Ανοίγοντας τις «7 μέρες» της «Κυριακάτικης Ελευθεροτυπίας» [7/11] πέρασε απάνω σε μια συνέντευξη του πασίγνωστου ηθοποιού και θεατρικού συγγραφέα Γιώργου Διαλεγμένου. Είναι αλήθεια πως, ο γρά-

φων, δεν προ-υπολόγισε το πόσο μεταβάλλονται οι συγγραφείς μπροστά στα μεγάλα γεγονότα. Ο κ. Διαλεγμένος λοιπόν αφού «χάϊδεψε» τις μικροαστικές ψυχούλες στα χρόνια της μεταπολίτευσης, προχώρησε σε «ανώτερο» επίπεδο. «Ασπάζομαι» λέει «την άποψη που είχε ο Βασίλης Φωτόπουλος: Να ψηφίζουν μόνον οι εκλεκτοί. Ποιοι είναι αυτοί θα το βρούμε». Και για να καλύψει το χαμένο έδαφος ομολογεί ότι «το γέρο Καραμανλή, τον περίφημο 'εθνάρχη' δεν το ψήφισα ποτέ, αλλά καλά να πά-

θω. Γιατί στη συνέχεια, από τον Ανδρέα μέχρι τον μπουχέσα τον ανιψιό Καραμανλή, κατάντησε η χώρα σ' αυτά τα χάλια». Τον Γιωργάκη δεν τον σιχάθηκε για άλλο τι παρά μόνον για την «κολεγιά» που έκανε με τον «μισητό Νετανιάχου». Μαζί με «το κλειδί του τάφου μου κρατάω και ένα μαχαίρι μέσα στο μανίκι». «Γιατί, ανά πάσα στιγμή, μπορεί να με σκοτώσουν για δέκα ευρώ οι ξένοι που μας μάζεψαν εδώ η Ν.Δ. και το ΠΑΣΟΚ. Πρέπει να βρεθεί κάποιος που θα τους πετάξει όλους έξω. Ακόμα και όσους έχουν χαρτιά και όσους ήρθαν για να δουλέψουν, γιατί παίρνουν μεροκάματα συμπατριωτών μας». Στη συνέχεια εξειδικεύει το πράγμα: «Ακόμα και οι δικές μας πουτάνες δεν δουλεύουν. Έπαιρναν 25 ευρώ και τώρα οι ξένες το κατέβασαν στα 20. Μας έχουν κατακτήσει χωρίς να ριζούμε ούτε μια τουφεκιά». Και για να μην θεωρηθεί ότι είναι ρατσιστής λέει... το «κλασικό»: «Ούτε ρατσιστής είμαι. Απλώς αγαπάω τη χώρα μου».

Κι επειδή κάποιος θα έχουν ερωτήματα δεν παρέλειψε: «Με τον Καρατζαφέρη απλώς συμπίπτουμε». Φοβούμαι όμως πως συμφωνεί και με τους «πατέρες» του Καρατζαφέρη και βάλει. Τούτο το σκέφτηκα όταν δήλωσε στην ίδια συνέντευξη: «Μία είναι η λύση: «Μόλις γεννιέται το παιδί, να σκοτώνεις τους γονείς του, για να μην προλάβουν να το κάνουν σαν τη μούρη τους. Ας το παίρνει μετά ένα ίδρυμα για να το εκπαιδεύει...». Ας σημειωθεί ότι υποδέχθηκε την δημοσιογράφο στο σπίτι του στο Βοτανικό μόλις γύρισε από το εξοχικό του στην Αίγινα όπου στην αυλή του έχει κατασκευάσει και το μνήμα του....

ΔΗΜΗΤΡΗΣ Ι. ΚΑΤΣΑΓΑΝΗΣ

Οργάνωση Επανα

Η νεολ Διαμα

Πανελλαδική συνδιάσκεψη
η νεολαία στους δρόμους! για μια άλλη
Παιδεία σε μια σοσιαλιστική κοινωνία

Σάββατο 20 Νοέμβρη 2010, Νομική 11 π.μ.

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ
νεολαία του ΕΕΚ-Τροισκιστές
για επικοινωνία: konservokouti-oen.blogspot.com, konservokouti@yahoo.gr

Πανελλαδική συνδιάσκεψη με θέμα "καπταλιστική χρεοκοπία και τριτοβάθμια εκπαίδευση -για μια επαναστατική απάντηση του σπουδαστικού κινήματος στα μέτρα Διαμαντοπούλου-Τρόικα" πραγματοποιεί η Οργάνωση Επαναστατικής Νεολαίας το Σάββατο 20 Νοέμβρη στην Αθήνα.

Η συνδιάσκεψη αφιερώνεται στη μνήμη του νεαρού συντρόφου του αργεντινικού Partido Obrero και της Τέταρτης Διεθνούς, Μαριάνο Φερέρια, που έπεσε πριν ένα μήνα νεκρός από τα πυρά της μαφίας της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας.

Παρακάτω δημοσιεύουμε αποσπάσματα από ΣΧΕΔΙΟ ΘΕΣΕΩΝ του Συμβουλίου Δράσης της ΟΕΝ που κυκλοφορεί ήδη σε ξεχωριστή προσούρα.

Καλούμε όλα τα μέλη και τους φίλους της οργάνωσης να συμμετάσχουν στη συνδιάσκεψη. Για επικοινωνία στα τηλέφωνα 6938500330 - 6938630696

1. "ΜΝΗΜΟΝΙΟ" ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΔΗΜΟΣΙΑ ΤΡΙΤΟΒΑΘΜΙΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

Η σπουδάζουσα, η μαθητική και συνολικά η νεολαία αυτής της χώρας βρίσκεται μπροστά στη μεγαλύτερη πρόκληση από την πώση της χούντας και την έναρξη της "Μεταπολίτευσης".

Οι εξαγγελίες του Παπανδρέου και της Διαμαντοπούλου στη "Διεθνή Συνάντηση Διαλόγου για την Τριτοβάθμια Εκπαίδευση" στους Δελφούς για το "Νέο Σχολείο" και προπαντός το "Νέο Πανεπιστήμιο" σκιαγραφούν την πιο συνολική και πιο κρίσιμη απόπειρα αναδιοργάνωσης ολόκληρου του εκπαιδευτι-

κού συστήματος.

-Συνολική, γιατί επιχειρεί την πλήρη ανατροπή του δημόσιου χαρακτήρα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης όπως τον ξέραμε ως σήμερα.

-Κρίσιμη, γιατί συντελείται σε συνθήκες χρεοκοπίας του ελληνικού καπιταλισμού και Κράτους, ασφυκτικής κηδεμονίας του ΔΝΤ, της ΕΚΤ και "νέας οικονομικής διακυβέρνησης" της ΕΕ.

Η μάχη που έχει μπροστά του, το σπουδαστικό κίνημα είναι πολύ πιο αποφασιστική από εκείνη που έδωσε το 2006-7 ενάντια στην αναθεώρηση του άρθρου 16 του Συντάγματος και το τότε νέο Νόμο-Πλαίσιο. Τα μέτρα Διαμαντοπούλου αποτελούν απόπειρα απεμπλοκής από την ήττα που υπέστη η τότε κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και ταυτόχρονα προέκταση του Μνημονίου "διάσωσης" του ελληνικού καπιταλισμού από το ΔΝΤ και την ΕΕ στην τριτοβάθμια εκπαίδευση:

Συνιστούν ένα "Μνημόνιο" ενάντια στη δημόσια τριτοβάθμια εκπαίδευση, τόσο αντιδραστικό όσο και το πραγματικό Μνημόνιο.

2. ΕΘΝΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΠΡΟΣΟΝΤΩΝ & ΝΕΟΣ ΝΟΜΟΣ-ΠΛΑΙΣΙΟ

Το "εκπαιδευτικό Μνημόνιο" εντάσσεται στον όλο σχεδιασμό της ευρωπαϊκής αστικής τάξης για τη δημιουργία ενός "Κοινού Ευρωπαϊκού Χώρου Ανώτατης Εκπαίδευσης" (...)

Βασικοί μοχλοί για τη επιβίωση του ΚΕΧΑΕ στο νέο τοπίο εξοστρωτικού διεθνούς εκπαιδευτικού ανταγωνισμού είναι το τρίπτυχο "βιωσιμότητα-ευελιξία-ποιότητα" και η δραστική μείωση των δημοσίων δα-

ΓΛΕΝΤΣΙ ΜΕ ΖΩΝΤΑΝΗ ΚΡΗΤΣΙΝΗ ΠΟΥΣΙΝΗ
στη ΝΕΚΡΗ ΥΠΟΓΕΙΩΣ ΣΤΗΝ ΚΑΛΛΙΔΡΟΜΙΟΥ 94

κυριακή 14 νοεμβρη απο τις 2μ.μ.

ΑΝΟΙΚΤΗ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

***ΧΑΡΙΣΤΙΚΟ ΠΑΖΑΡΙ ΡΟΤΧΩΝ * ΦΑΓΟΠΟΤΙ**

στατικής Νεολαίας στα Πανεπιστήμια και ΤΕΙ αία ενάντια στα μέτρα νιοπούλου-Τρόικας

πανών για την τριτοβάθμια εκπαίδευση σε πανευρωπαϊκή κλίμακα.

Η πανευρωπαϊκή αυτή στρατηγική εξόδου από την τρέχουσα εκπαιδευτική κρίση επιχειρείται από πλευράς κυβέρνησης Παπανδρέου στην Ελλάδα με δύο ταυτόχρονα τρόπους:

- Την επιβολή ενός καθεστώτος σκληρής οικονομικής επιτήρησης του Κράτους πάνω στη δημόσια τριτοβάθμια εκπαίδευση και "ανοίγματος" της στην καπιταλιστική "τοπική" κοινωνία - ενός νέου Νόμου-Πλαίσιο για τα πανεπιστήμια - ΤΕΙ.

- Την σύσταση, για πρώτη φορά, ενός κοινού χώρου δημόσιας και ιδιωτικής τριτοβάθμιας εκπαίδευσης - του Εθνικού Πλαισίου Προσόντων.

Εθνικό Πλαίσιο Προσόντων

Με το ΕΘΝΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΠΡΟΣΟΝΤΩΝ εντάσσονται για πρώτη φορά στον ίδιο χάρτη Πανεπιστήμια - ΤΕΙ και Κολλέγια μέσω μιας ενιαίας Κλίμακας αξιολόγησης-πιστοποίησης των προσόντων που ο κάθε φορέας παρέχει στους σπουδαστές τους.

(...) Με το Εθνικό Πλαίσιο Προσόντων δημιουργούνται οι βάσεις για την ανάπτυξη μιας "αγοράς παιδείας".

Νέος Νόμος-Πλαίσιο

Ο νέος ΝΟΜΟ-ΠΛΑΙΣΙΟ πατά στις βάσεις του προηγούμενου (νόμος Γιαννάκου, 2008) και θα αποτελέσει το βασικό εργαλείο προσαρμογής των Πανεπιστημίων-ΤΕΙ στην αγορά παιδείας.

Η προσαρμογή αυτή επιχειρείται μέσω της οικονομικής "Αυτοτέλειάς" τους (...)

Το "Συμβούλιο Διοίκησης" των σχολών θα περιλαμβάνει πέρα από εκπροσώπους των καθηγητών και των σπουδαστών, εκπροσώπους του Δήμου και της Περιφέρειας στους οποίους εδρεύουν, των Εργοδοτικών ενώσεων και της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας, αλλά και πανεπιστημιακούς του εξωτερικού, ενώ ο πρύτανης εφεξής θα διορίζεται.

Την καθοδήγηση του συμβουλίου διοίκησης στην αναζήτηση ιδιωτών χρηματοδοτών και την βιώσιμη (επιχειρηματική) λειτουργία αναλαμβάνει ένας manager. (...)

Στόχος του συμβουλίου διοίκησης και του manager είναι η αμείλι-

κτη υπεράσπιση της "τάξης" (κατάλυση Ασύλου) και η εξυπηρέτηση των συμφερόντων των διοικούντων, δηλαδή η ανάπτυξη της "Ανταγωνιστικότητας" των Τοπικών προϊόντων και υπηρεσιών (...) Εισάγεται η "Ατομική σπουδαστική κάρτα" (...) ενώ για τον κεντρικό έλεγχο αυτών των παροχών συστήνεται η Ανεξάρτητη Αρχή Χρηματοδότησης την οποία θα συνδιοικεί το Κράτος με τους εκπροσώπους της επιχειρηματικής πρωτοβουλίας. (...) αντικαθίσταται η Γνώση από την "Ψηφιοποίηση της Γνώσης", ενώ η Επιστήμη από τη "Διεπιστημονικότητα"

Ιδρύεται παράλληλα Προπαρασκευαστικό έτος σε επίπεδο Σχολής (...) Το 2ο στάδιο σπουδών θα αποτελεί μια διαδικασία συλλογής πιστωτικών μονάδων από διαφορετικά "μήματα", οι οποίες θα "πιστώνουν" τον "Ατομικό Λογαριασμό" προσόντων κάθε σπουδαστή (...)

Όχημα της δια βίου, χωρίς χωροταξικό και χρονικό περιορισμό προσέγγισης της Διεπιστημονικότητας θα είναι η "Ψηφιοποιημένη γνώση", δηλαδή η πρόσβαση σε ένα πλήθος πληροφοριών μέσω του διαδικτύου και όχι μόνο.

- Συνοδικά διακηρυγμένος στόχος του "εκπαιδευτικού Μνημονίου" είναι η αντικατάσταση του σημερινού "κρατικιστικού γραφειοκρατικού μοντέλου" με το μοντέλο της "Διεθνοποιημένης", "Απελευθερωμένης", "Δημόσια Εποπτευόμενης" και "Δια Βίου" Μάθησης.

3. ΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗ ΣΤΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΤΗΣ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΧΡΕΟΚΟΠΙΑΣ

Με το νέο εκπαιδευτικό μοντέλο που προωθείται με το νέο Νόμο-Πλαίσιο και το Εθνικό Πλαίσιο Προσόντων, η κυβέρνηση Παπανδρέου επιχειρεί να κλείσει 3 "χάσματα" στα οποία οφείλεται η τρέχουσα εκπαιδευτική κρίση.

i. Το χάσμα ανάμεσα στη γνώση και την εκπαίδευση. Το χάσμα αυτό -κατά την κυβέρνηση- μπορεί να κλείσει με την προσαρμογή της εκπαίδευσης στην ψηφιοποιημένη γνώση και της αντανάκλασης αυτής της "γνώσης" σε ένα διεπιστημονικό Ατομικό Λογαριασμό Προσόντων.

ii. Το χάσμα ανάμεσα στην εκπαίδευση και την εργασία. Το δεύτερο αυτό χάσμα επιχειρείται να κλείσει με την προσαρμογή της νέας "αγοράς παιδείας" -δηλαδή της "αρένας" των κατόχων των Ατομικών Λογαριασμών Προσόντων- στην πλήρως ελαστικοποιημένη αγορά εργασίας.

iii. Το χάσμα ανάμεσα στην εκπαίδευση στην Ελλάδα και την εκπαίδευση στην Ευρώπη και διεθνώς. Το τρίτο και τελευταίο χάσμα επιχειρείται από πλευράς κυβέρνησης να κλείσει με την προσαρμογή της ελληνικής αγοράς παιδείας στη διεθνή αγορά παιδείας.

Η Οργάνωση Επαναστατικής Νεολαίας πιστεύει πως το "Μνημόνιο" ενάντια στη δημόσια τριτοβάθμια εκπαίδευση στην Εκπαίδευση"

σε συνδυασμό με το πραγματικό Μνημόνιο όχι μόνο δεν μπορεί να κλείσει κανένα από τα παραπάνω χάσματα, αλλά θα επιδεινώσει την κρίση στην εκπαίδευση (...)

4. ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΔΙΕΞΟΔΟΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΡΙΣΗ

Το σπουδαστικό κίνημα πρέπει να αποτρέψει την ιδιωτικοποίηση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, παλεύοντας για να μην περάσει κανένα από τα σχέδια αυτής ή οποιασδήποτε άλλης αστικής κυβέρνησης στην εκπαίδευση, να μην εφαρμοστεί το Εθνικό Πλαίσιο Προσόντων (...)

(...) Για να μην περάσουν, όμως, αυτά ή οποιαδήποτε άλλα παρόμοια μέτρα μαζί με την οργάνωση της πιο μαχητικής πάλης απαιτείται η διαμόρφωση ενός προγράμματος μιας άλλης -μιας επαναστατικής σοσιαλιστικής διεξόδου από την εκπαιδευτική κρίση. Η Οργάνωση Επαναστατικής Νεολαίας πιστεύει πως το πρόγραμμα αυτό πρέπει να έχει τους παρακάτω άξονες:

- Την πάλη για μια πραγματικά ελεύθερη από κάθε ταξικό και εξεταστικό φραγμό, πρόσβαση σε κάθε τύπου γνώση μέσα από τη ελευθεριακή, κοινοφελή και δημόσια τριτοβάθμια εκπαίδευση. (...) Η οξυτάτη κρίση στην οποία έχει εισέλθει η κοινωνία που βασίζεται στη σχέση κεφαλαίου-εργασίας δημιουργεί μια παρόμοια κρίση και σε

εκείνο τον εκπαιδευτικό μηχανισμό που λειτουργεί με βάση αυτό το πρότυπο κοινωνικών σχέσεων.

- Την πάλη για την κατάργηση του εξωτερικού χρέους, την εθνικοποίηση των τραπεζών, τη σοσιαλιστική κοινωνική αναδιοργάνωση και την εργατική εξουσία και την παγκόσμια σοσιαλιστική επανάσταση. Η διεξόδος από την παρούσα κρίση της σύγχρονης καπιταλιστικής εκπαίδευσης μπορεί να έλθει μόνο με προλεταριακά, επαναστατικά και διεθνοιστικά μέσα (...)

- Την πάλη για μια εργατική επαναστατική διεθνοιστική οργάνωση της νεολαίας στα πανεπιστήμια και ΤΕΙ. (...) Η ανάπτυξη μιας εργατικής - επαναστατικής - διεθνοιστικής οργάνωσης νεολαίας στο σπουδαστικό κίνημα είναι βασικός όρος για τη νικηφόρα αντίσταση του στην εκπαίδευση που ετοιμάζει ο χρεοκοπημένος καπιταλισμός. Η νικηφόρα αντίσταση μπορεί να προέλθει μόνο από την κατάκτηση της πολιτικής ανεξαρτησίας του σπουδαστικού κινήματος από την αστική τάξη, τις παρατάξεις, τους θεσμούς και τις "μανούβρες" τους. (...) Δεν μπορεί να υπάρχει πραγματική οριοθέτηση του κινήματος ενάντια σε οποιαδήποτε καπιταλιστική κυβέρνηση χωρίς τη διάλυση των εσωτερικών αυταπατών του για τη "βιωσιμότητα" του καπιταλισμού -χωρίς την ξεκάθαρη τοποθέτηση του για την κοινωνική φύση της κυβέρνησης που μπορεί σ' αλήθεια να υλοποιήσει τα αιτήματά του.(...) Την ίδια στιγμή που είναι όσο ποτέ αναγκαία η ενωτική, αντιγραφειοκρατική δράση του σπουδαστικού κινήματος ενάντια στα μέτρα Διαμαντοπούλου-Τρόικας και προπαντός της πιο μαχητικής πρωτοπορίας του που συσπειρώνεται στην ΕΑΚ, είναι άλλο τόσο και περισσότερο αναγκαία η ανάδειξη και ενίσχυση μιας οργάνωσης που θα ηγηθεί της επαναστατικής σπουδαστικής πάλης για την εργατική εξουσία και το σοσιαλισμό - τη μόνη διεξοδο στην καπιταλιστική χρεοκοπία.

*Το Συμβούλιο Δράσης της Οργάνωσης Επαναστατικής Νεολαίας
Νοέμβρης 2010*

Ολόκληρο το σχέδιο θέσεων του Σ.Δ. της ΟΕΝ από κεντρικές ιστοσελίδες της ΟΕΝ (www.konservokouti-oen. Blogspot.com) και του ΕΕΚ (www.eek.gr).

Μετά την οικονομική χρεοκοπία του ελληνικού καπιταλισμού, που δέχεται τις συνέπειες της παγκόσμιας κρίσης εντονότερα από κάθε άλλη χώρα της Ευρώπης -αν και η Ιρλανδία και η Πορτογαλία αυτή τη στιγμή ανταγωνίζονται για την... πρώτη θέση- έρχεται η στιγμή της ανοικτής πολιτικής κρίσης. Και μόνο η κίνηση του Παπανδρέου να αναδείξει τον πολιτικό χαρακτήρα των δημοτικών και περιφερειακών εκλογών θέτοντας το δίλημμα "ή με ψηφίζετε ή πάμε για πρόωρες (εθνικές) εκλογές" είναι έκφραση της πολιτικής κρίσης, που δεν μπορεί να καθυφθεί από την άνετη κοινοβουλευτική πλειοψηφία του ΠΑΣΟΚ. Μαζί με το οικονομικό σύστημα σαπίζει και το πολιτικό σύστημα που εδώ και καιρό αναδύει τις δυσσομίες των σκανδάλων.

Χηρό ράπισμα -όσο μπορεί να γίνει με τις μεθόδους των εκλογών- δόθηκε στην κυβέρνηση της Τρόικας και του Μνημονίου, αλλά και σε όλο το πολιτικό σύστημα αστικής εξουσίας μέσα από τις δημοτικές και περιφερειακές εκλογές της 7ης Νοέμβρη.

Το αποτέλεσμα ήταν περισσότερο δραματικό από το ύφος του πρωθυπουργού. Ένα τεράστιο μέρος του εκλογικού σώματος, το 44,5% πανελλαδικά, απείχε επιδεικτικά από τις κάλπες. Το ποσοστό γίνεται πολύ ψηλότερο στην Αττική και στα μεγάλα αστικά κέντρα, με πρωταθλήτη στην αποχή την Αθήνα

Δημοτικές και Περιφερειακές

Απονομιμοποίηση του πολιτικού συστήματος και κρίση

όπου το 59% απείχε, ενώ ένα πρωτοφανές 9% προσήλθαν στις κάλπες για να ρίξουν άκυρο και λευκό (με βρισιές, συνθήματα, καλέσματα για επανάσταση, ενώ ένας συνταξιούχος αντί για ψηφοδέλτιο έβαλε φωτοτυπία της σύνταξής του - 370 ευρώ...).

Αυτό ανεβάζει σε πάνω από τα 2/3 του ενήλικου πληθυσμού το ποσοστό αυτών που με τον έναν ή τον άλλο τρόπο δυσφορούν, αγανακτούν, εξοργίζονται και διαμαρτύρονται κατά της κυβερνητικής πολιτικής, αλλά και κατά του πολιτικού συστήματος συνοδικά.

Από την άλλη πλευρά, αυτό σημαίνει για παράδειγμα ότι, το σχετικά ψηλό 35% του Κακλαμάνη της ΝΔ, πρώτου στις προτιμήσεις για το δήμο Αθήνας, παρά την πτώση 10 ποσοστιαίων μονάδων, αντιστοιχεί στο 23% των εγγεγραμμένων εκλογέων, ενώ το 28,4% που πήρε ο υποψήφιος

του ΠΑΣΟΚ Καμίνης, που είχε την στήριξη και των Οικοδόγων και της Δημοκρατικής Αριστεράς του Κουβέλη, αντιστοιχεί μόνο στο 19,3%.

Στις περιφερειακές εκλογές, στην πολυάνθρωπη Αττική, επί συνόλου εγγεγραμμένων 2,7 εκατ. -σχεδόν το 1/3 του συνόλου- τα έγκυρα ψηφοδέλτια ήταν 1,4 εκατ. Αυτό σημαίνει πως η αποχή (43,6%) μαζί με τα λευκά και άκυρα (5,1%) φθάνουν στο 49%. Οι ψήφοι που συγκέντρωσε ο εκλεκτός του ΠΑΣΟΚ Σγουρός (24,06%) αντιστοιχούν στο 12,3% του εκλογικού σώματος. Ο εκλεκτός του Σαμαρά Κικίλιας με 20,43%, στην πραγματικότητα ψηφίστηκε μόνο από το 10,4% των ψηφοφόρων. (Αυτό λέγεται οδική επαναφορά κατά τον... Σαμαρά, ή επιβράβευση της πολιτικής του G.A.P.).

Σε πανελλαδική κλίμακα η αποχή αγγίζει το 40% και μαζί με τα λευκά και άκυρα ανέρχονται στο 44,5%. Τα ποσοστά και των δυο κομμάτων αστικής εξουσίας, μαζί και του ΛΑ.Ο.Σ είναι κάτω από το 1/3 των ψήφων. Σε απόλυτους αριθμούς χάνουν το μεν ΠΑΣΟΚ 1.100.000 ψήφους σε σχέση με τις βουλευτικές εκλογές του 2009, η δε Νέα Δημοκρατία 500.000 ψήφους. Και το ακροδεξιό δεκανίκι του ΔΝΤ, το ΛΑ.Ο.Σ, είδε τα ποσοστά του να ελαττώνονται ή στην καλύτερη περίπτωση να μένουν στάσιμα, ενώ χάνει 130 χιλιάδες ψήφους.

Όπως σημειώνει η ανακοίνωση του ΕΕΚ πρόκειται για μια «απονομιμοποίηση του αστικού πολιτικού κοινοβουλευτικού συστήματος της Μεταπολίτευσης» που «συναγνίζονται την απονομιμοποίηση που είχε στα μάτια του λαού η στρατιωτική δικτατορία».

Αντίστοιχα, ένα μέρος της λαϊκής διαμαρτυρίας εκφράστηκε με την υπερψηφίση ψηφοδελητίων, κυρίως του ΚΚΕ, που είδε τις δυνάμεις του από 7,5% το 2009 να φθάνουν στο 11-12% σε πανελλαδική κλίμακα, αυξάνοντας τα ποσοστά του σχεδόν κατά 50% και τον αριθμό των ψή-

Δάφνη και Γυπτός: μια διαφορετική προσεκλογική καμπάνια

η επόμενη μέρα των εκλογών

ΑΝΑΔΙΑΡΘΡΩΣΗ ΤΟΥ ΧΡΕΟΥΣ & ΜΝΗΜΟΝΙΟ ΔΙΑΡΚΕΙΑΣ

Μόνο η εργατική εξουσία μπορεί να δώσει διέξοδο από την καπιταλιστική χρεοκοπία

εκδήλωση-συζήτηση
ΣΑΒΒΑΤΟ 27 ΝΟΕΜΒΡΗ 7μμ
Δημαρχείο Ιλίου

φων κατά 60.000. Βεβαίως, στην Αττική με το πολύ ψηλό ποσοστό αποχής και το ΚΚΕ χάνει περί τις 2000 ψήφους μαζί και τον μοναδικό Δήμο που έληγε στο Λεκανοπέδιο, τον δήμο Νικαίας, ενώ πανελλαδικά διεκδικεί στον βε γύρο μόλις άλλους δύο δήμους. Πάνω απ' όλα, οξύνεται η αντίφαση ανάμεσα στις χιλιάδες λαού που στράφηκαν στο ΚΚΕ για να δώσουν μια αντισυστημική ψήφο διαμαρτυρίας και στην περικοπή του κομματικού στρατώνα του Περισσού, αλλά προπαντός στη βαθεία συντηρητική, παρά την αριστερή ρητορεία, πολιτική της σταθινικής γραφειοκρατικής ηγεσίας (που δια στόματος Παπαρήγα αποκλήρυξε πρόσφατα και την διεθνή σοσιαλιστική επανάσταση, μετά από πρόκληση του Παπανδρέου στο Κοινοβούλιο).

Ο τριχοτομημένος ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ, είδε τις δυνάμεις του να μέ-

νουν καθηλωμένες ή να διαλύονται. Αντέξαμε, ήνε τα στελέχη του, αλλά το 6,3% που πήρε ο Μητρόπουλος έδειξε την αποτυχία της γραμμής προσέγγισης «στον σοσιαλιστικό κόσμο του ΠΑΣΟΚ», που στην πραγματικότητα, δεν είναι παρά μια δεξιότερη μετατόπιση του ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ. Τελικά, το αποτέλεσμα της συμμαχίας με τον Μητρόπουλο δεν ήταν και πολύ καλύτερο από εκείνο της σύμπλευσης με τον εγκληματολόγο Πανούση... Αποδεικνύεται πως η «προσέγγιση» στους αγανακτισμένους ψηφοφόρους του ΠΑΣΟΚ δεν μπορεί να γίνει με δεξιότερη πολιτική γραμμή αλλά με μια εναλλακτική επαναστατική πολιτική και συνεπή παρέμβαση στην ταξική πάλη.

Η δεξιά απόσχιση του ΣΥΝ, το κόμμα της Μνημονιακής Αριστεράς υπό τον κ. Κουβέλη, μόλις και διασώζεται στη σκιά του Κα-

ακές εκλογές 2010

του πολιτικού

αστικής εξουσίας

Προεκλογική συγκέντρωση της ΜΑΡΙΔΑ στη Δάφνη

μίνη και του Μπουτάρη και χάρη στη λειτουργία των ΜΜΕ, με τον Ψαριανό να παίρνει 3,8% στην περιφέρεια της Αττικής. Η μόνη ελπίδα και προσδοκία της ΔΗ.ΑΡ. είναι να γίνει εφεδρεία του ΠΑΣΟΚ σε μελλοντικά σενάρια για «οικουμενικές» κυβερνήσεις.

Βεβαίως, ενώ οι «ανανεωτές» διαχώρισαν την θέση τους από τον ΣΥΝ/ ΣΥΡΙΖΑ για να συνεργαστούν με το ΠΑΣΟΚ, ο επίσημος ΣΥΝ δεν παρέλειψε να κατεβάσει δεκάδες κοινές υποψηφιότητες με το κυβερνών κόμμα, ανάμεσά τους και αυτή την κατάπτυστη στην Ικαρία, όπου συνεργάστηκε με ΝΔ, ΠΑΣΟΚ, και ΛΑΟΣ για να πάρει τον δήμο που παραδοσιακά κατείχε το ΚΚΕ, κάτι που του κόστισε την διάσπαση σε τοπικό επίπεδο.

Η εξ αριστερών απόσχιση, το Μέτωπο Αλληλεγγύης-Ανατροπής του Αλέκου Αλαβάνου με την σταθινο-μαοϊκή ΚΟΕ και την

τροτοκίζουσα ΔΕΑ, μαζί και τα όνειρά του για μετεξέλιξη σε νέο κόμμα συντρίφτηκε συγκεντρώνοντας στην Αττική μόλις το 2,16% (30.345 ψήφους), κάτω από τον Άγγελο Χάγιο της ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Η στρατηγική της ΚΟΕ να μπει στο κέντρο της πολιτικής σκηνής είχε ένα ισχυρό αποτέλεσμα που δείχνει ότι το σπάσιμο από τα όρια της ομάδας της εξωκοινοβουλευτικής αριστεράς δεν μπορεί να γίνει με καιροσκοπικές μεθόδους.

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ πήγε πολύ καλύτερα, εκλέγοντας στο Δήμο Αθήνας έναν δημοτικό σύμβουλο, τον Πέτρο Κωνσταντίνου του ΣΕΚ με 2,71%, στον Πειραιά τον Θανάση Διαβολάκη, και συμβούλους στην περιφέρεια Αττικής (Άγγελος Χάγιος), στη Δυτ. Ελλάδα (Δημ. Δεσούλλας), αλλιά και στην Ήπειρο, Θεσσαλία κλπ. Συνοδικά σε επτά από τις έντεκα περιφέρειες που κατέβηκε η

ΑΝΤΑΡΣΥΑ εκλέγει περιφερειακό σύμβουλο.

Οι ψήφοι της ΑΝΤΑΡΣΥΑ φθάνουν περί τις 95.000 σε πανελλαδική κλίμακα – σχεδόν πενταπλάσιάζοντας τους ψήφους των κοινοβουλευτικών εκλογών του 2009. Η πανελλαδική εμφάνιση προσέληκε πολλούς, ιδιαίτερα από τον διαλυμένο ΣΥΡΙΖΑ, που αναζητούν ένα ενωτικό αριστερό δημοκρατικό μετωπικό κινήμα. Αυτό, όμως, δεν μπορεί να κρύψει τις βαθύτατες προγραμματικές-ιδεολογικές αντιφάσεις ανάμεσα σε ετερόκλητες τάσεις στο εσωτερικό της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, από τον ρεφορμιστικό «αντικαπιταλισμό», την αριστερή σοσιαλδημοκρατία, την δεξιόστροφη προσέγγιση στο «Αριστερό Ρεύμα» του ΣΥΝ, τις αυταπάτες για εξελίξεις στο σταθινο-ΚΚΕ έως τις τάσεις επαναστατικής κομμουνιστικής αναφοράς, γεγονός που γεννά ένα έλλειμμα φερεγγυότητας και υπονομεύουν το όλο εγχείρημα - όπως τινάζανε στον αέρα τον ΣΥΡΙΖΑ.

Συγχρόνως, τα υπάρχοντα τοπικά σχήματα και κινήσεις σε περιοχές της Αθήνας, αλλιά και σε άλλες πόλεις πήγαν καλά, παίρνοντας σημαντικά ποσοστά και εκλέγοντας δημοτικούς συμβούλους (Βύρνας, 6,5% με 1 σύμβουλο), Νέα Σμύρνη (6,54% που εισέρχεται στο δημοτικό συμβούλιο με 1 σύμβουλο), στο Περιστέρι (3% με 1 σύμβουλο) κ.ο.κ. Στον «καθηκκρατικό» δήμο Δάφνης - Υμηττού, η ΜΑΡΙΔΑ, που άηλαξε το όνομά της διατηρώντας το ακρωνύμιο (Μαχόμενη Αριστερή Δύναμη Ανατροπής Δάφνης - Υμηττού) παίρνει 6,36% και εκλέγει 1 δημοτικό σύμβουλο, τον σ. Γιώργο Μητροβγένη, στέλεχος του ΕΕΚ.

Συνοδικά οι δυνάμεις της εξωκοινοβουλευτικής αριστεράς εντός και εκτός του σχήματος της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, κατέβασαν ανεξάρτητα ψηφοδέλτια σε 24 δήμους - τα περισσότερα από κάθε άλλη φορά - καταφέροντας να εκλέξουν από έναν δημοτικό σύμβουλο στους 15 από αυτούς!

Συνέχεια στη σελ. 10

Ανακοίνωση του ΕΕΚ για τα αποτελέσματα του Α' γύρου των αυτοδιοικητικών εκλογών

“Τσουνάμι” λαϊκής δυσαρέσκειας

Το αποτέλεσμα του α' γύρου των Αυτοδιοικητικών Εκλογών της 7ης Νοέμβρη είναι ξεκάθαρο:

Ένα “τσουνάμι” λαϊκής δυσαρέσκειας για τους υπεύθυνους της δραματικής επιδείνωσης του βιοτικού επιπέδου με το Μνημόνιο και για το όλο αστικό πολιτικό σύστημα εκφράστηκε με την πρωτοφανή για τα ελληνικά δεδομένα αποχή που φτάνει στο 40% και μαζί με τα άκυρα-λευκά στο 50%. Ειδικά στο Λεκανοπέδιο της Αττικής, όπου είναι συγκεντρωμένο το πολυπληθέστερο, πιο προλεταριακό και κινητοποιήσιμο τμήμα του εργαζόμενου και άνεργου πληθυσμού της χώρας η αποχή και το άκυρο-λευκό ξεπέρασαν το 60%.

Η απονομιμοποίηση του αστικού πολιτικού κοινοβουλευτικού συστήματος της Μεταπολίτευσης συναγωνίζεται την απονομιμοποίηση που είχε στα μάτια του λαού η στρατιωτική δικτατορία.

Αποχή δεν σημαίνει και αποπολιτικοποίηση γιατί δεν είναι αποστράτευση ούτε αποδοχή της αθλιότητας, αλλά εκφράζει μια ραγδαία αναπτυσσόμενη λαϊκή δυσφορία και απέχθεια συνολικά προς το αστικό πολιτικό σύστημα εξουσίας όπως αυτό διαμορφώθηκε στη Μεταπολίτευση, επιταχύνοντας την κατάρρευσή του. Αυτή η δυσφορία και μαζί της η κρίση του πολιτικού συστήματος θα επιδεινωθεί δραματικά καθώς η καπιταλιστική κρίση έχει ήδη εισέλθει σε μια νέα φάση επιδείνωσης.

Αυτό φαίνεται από τη νέα “ποσοτική χαλάρωση” στις ΗΠΑ, τον διεθνή νομισματικό πόλεμο με άξονα τον άλλοτε άξονα σταθεροποίησης ΗΠΑ-Κίνα, την έξαρση της κρίσης στην Ευρωζώνη αλλά και την πασιφανή πλέον αποτυχία του Μνημονίου και της κυβέρνησης της τρόικας να αποτρέψει τη χρεοκοπία της Ελλάδας με συνέπεια ένα νέο, τρισεπίπλοδο αντιλαϊκό Μνημόνιο και την αναδιάρθρωση του χρέους.

Η εκφρασμένη με ψήφο τάση, ενάντια σε όλα τα δεινά που έχει περάσει ειδικά το τελευταίο δημνο ο λαός και σε εκείνα που θα έλθουν, φάνηκε πάνω απ' όλα στα εξαιρετικά άσχημα αποτελέσματα που είχαν τα δύο κόμματα αστικής εξουσίας:

Το ΠΑΣΟΚ έχασε πάνω 1,1 εκατομμύριο ψήφους και 10 ποσοστιαίες μονάδες σε σχέση με τις Εθνικές εκλογές πριν σχεδόν ένα χρόνο, η Νέα Δημοκρατία έχασε 500 χιλιάδες ψήφους και έπεσε κατά 1%, ενώ το ακροδεξιό ΛΑΟΣ είδε τα ποσοστά του να “βαλτώνουν” και σε πολλές περιπτώσεις να μειώνονται.

Οι ψήφοι δυσαρέσκειας στράφηκαν κυρίως προς τα αριστερά, με βασικούς κερδισμένους το σταλινικό ΚΚΕ, το οποίο αύξησε τους ψήφους κατά 60 χιλιάδες (κυρίως στην περιφέρεια, ενώ έχασε 2000 ψήφους στο κρίσιμο και προλεταριακό Λεκανοπέδιο) και το πανεθνικό ποσοστό του στο 11% (από 7,5% το 2009), αλλά και την κεντριστική ΑΝΤΑΡΣΥΑ που σχεδόν 4πλασίασε τις ψήφους και το ποσοστό της σε σχέση με το 2009, αγγίζοντας το 2% πανελλαδικά (από 0,3%). Οι περισσότεροι μεσοβέξικοι “αριστεροί” ρεφορμιστικοί σχηματισμοί είτε συντετριβήσαν, όπως το Μέτωπο Αλληλεγγύης-Ανατροπής του Αλέκου Αλαβάνου, είτε απλώς συγκράτησαν τις καταρρέουσες δυνάμεις όπως συνέβη με τον εναπομείναντα ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ. Διαρροές από αυτούς τους χώρους διοχετεύτηκαν κυρίως στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Συγκριτικά με όλη την αριστερά, συνολικά η εξωκοινοβουλευτική αριστερά πήγε καλά τόσο σε αριθμούς ψήφων, όσο και σε ποσοστό και αριθμό συμβούλων.

Συνέχεια στη σελ. 10

Δημοτικές και Περιφερειακές εκλογές 2010

Απονομιμοποίηση του πολιτικού συστήματος και κρίση αστικής εξουσίας

Συνέχεια από σελ. 9

Εκτός από τις δυνάμεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και του ΕΕΚ υπήρξαν και ψηφοδέλτια που στηρίχτηκαν από την ΟΚΔΕ (που εκλέγει δημοτικό σύμβουλο στον δήμο Νεάπολης Θεσσαλονίκης), το ΕΑΜ (που εκλέγει στην Πάτρα έναν δημοτικό σύμβουλο), το ΜΛ-ΚΚΕ (που εκλέγει δημοτικό σύμβουλο στην Ηλιούπολη) και άλλες οργανώσεις.

Ιδιαίτερα καλά πήγαν τα δημοτικά σχήματα με διαρκή παρουσία στους τοπικούς αγώνες και ιστορική παρακαταθήκη, ενώ όχι τόσο καλά σχήματα (όπως π.χ. στην Νέα Ιωνία ή το Γαλήτσι) που φτιάχτηκαν την τελευταία στιγμή και απέσπασαν ποσοστά χαμηλότερα του πανελλαδικού μέσου όρου.

Πρέπει επίσης να σημειωθεί ότι ο πολιτικός προσανατολισμός τμήματος των δυνάμεων της ΑΝΤΑΡΣΥΑ σε συνεργασίες με τμήματα του διαλυμένου ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ οδήγησε στην δυστοκία καθόδου σε μερικές περιπτώσεις (Αιγάλεω) ή ακόμη και στην διάλυση σχημάτων εκεί που προ-υπήρχαν (Αγ. Βαρβάρα Αττικής), εκφράζοντας ακριβώς τον αντιφατικό και ετερόκλητο χαρακτήρα των σχημάτων αυτών.

Η εκλογή αριστερών συμβούλων δεν θα ήταν δυνατή χωρίς τα βαθύτατα κοινωνικά ρεύματα και τις πολιτικές ανακατατάξεις που προκαλεί η διεθνής καπιταλιστική κρίση. Συγχρόνως, κανείς δεν μπορεί να αγνοεί το ότι μαζί με τις επαναστατικές επιπτώσεις της κρίσης, έρχονται στην επιφάνεια εικόνες του ζόφου και της αντεπανάστασης, όπως έδειξε το 5,2% της ρατσιστικής-φασιστικής Χρυσής Αυγής, που επίσης εισέρχεται στο δήμο Αθήνας με έναν σύμβουλο, τον μισητό του Χίτλερ Ν. Μιχαηλοϊάκο.

Η κρίση, απονομιμοποιώντας το χρεοκοπημένο οικονομικά, πολιτικά και ηθικά σύστημα καπιταλιστικής εξουσίας θέτει το επαναστατικό προληταρίο και την πρωτοπορία του ενώπιον ιστορικών ευθυνών. Οι εκλογές, μέσα από τον παραμορφωτικό καθρέπτη τους, δείχνουν πως το εκκρεμές της ιστορίας κινείται προς τα αριστερά, ενώ ο πετεινός της επανάστασης έχει σημαίνει την αυγή ήδη από τον Δεκέμβριο του 2008. Αλλά δεν υπάρχει άπειρος χρόνος. Οι επαναστάτες πρέπει να αδράξουν την ιστορική στιγμή. Η πάλη για την ανατροπή της καπιταλιστικής κυβέρνησης και την συντριβή του παρασιτικού αστικού κράτους, για την εργατική εξουσία και μια σοσιαλιστική διεξοδό από την κρίση, με την κατάργηση πρώτα απ' όλα του εξωτερικού χρέους, την εθνικοποίηση των τραπεζών χωρίς αποζημίωση και κάτω από εργατικό έλεγχο, την ρήξη με την ιμπεριαλιστική ΕΕ και το ΔΝΤ και την πάλη μαζί με τους Ευρωπαίους εργάτες για τις Ενωμένες Σοσιαλιστικές Πολιτείες της Ευρώπης είναι η μόνη απάντηση στα σχέδια της κυρίαρχης τάξης και των ιμπεριαλιστικών πατρώνων.

Και τώρα;

Στο νέο πολιτικό σκηνικό αναμφισβήτητα κυριαρχούν οι εξελίξεις στην παγκόσμια οικονομική κρίση. Εκτός από την Ελλάδα δυο ακόμη χώρες της Ευρώπης, η Ιρλανδία και η Πορτογαλία βρίσκονται ενώπιον της άμεσης απειλής χρεοκοπίας. Η ίδια η Ελλάδα βρίσκεται σε χειρότερη θέση όπως φάνηκε από την εκτόξευση των

σπρεντς σε αστρονομικά ύψη και τα τοκογλυφικά επιτόκια δανεισμού (4,86%), στην πρόσφατη προσφυγή στις αγορές, σημαντικά πάνω απ' ό,τι πριν μερικές εβδομάδες.

Ο πρόεδρος της Ευρωζώνης Ζαν Κλοντ Γιουνκέρ το ξεκαθάρισε αμέσως μετά το εκλογικό αποτέλεσμα, ότι πρέπει να ληφθούν κι άλλα σκληρότερα αντιλαϊκά μέτρα. Μέτρα για τη σωτηρία των τραπεζιτών και δυστυχίας και καταστροφής για τα εργατικά και λαϊκά στρώματα.

Ο πρωθυπουργός Γ. Παπανδρέου και ο αρμόδιος υπουργός οικονομικών Παπακωνσταντίνου το έκαναν καθαρό πως θα συνεχίσουν τον ίδιο δρόμο του Μνημονίου και της ιμπεριαλιστικής επιτήρησης. Όμως, από τις δημοτικές και περιφερειακές εκλογές η κυβέρνηση βγαίνει πιο εξασθενημένη. Οι εκβιαστικοί ληονταρισμοί «ψηφίστε με αθλιώς πάμε σε εκλογές» δεν είχαν το αναμενόμενο αποτέλεσμα, αν και πολλοί υποστηρίζουν πως έσωσαν το ΠΑΣΟΚ από την πανωλεθρία. Κανονικά, αν υπήρχε έστω και ελάχιστος εναρμονισμός λόγων και έργων, μετά την εκλογική ήττα του, ο Παπανδρέου θάπρεπε να προκηρύξει πρόωρες εκλογές. Βεβαί-

ως δεν το έκανε, με τον απίθανο ισχυρισμό ότι το κόμμα του... πρώτευσε στις εκλογές. Πρώτευσε με 12% στην Αθήνα και 19% πανελλαδικά.

Η αλήθεια είναι ότι απέσυρε την απειλή του όταν οι διεθνείς δανειστές του τράβηξαν το... αυτί. Εσύ μπορείς να παίζεις για την πολιτική σου επιβίωση, αλλά δεν μπορείς να παίζεις με τα δικά μας λεφτά, φέρεται να διαμήνυσε κεντρικός τραπεζίτης της Ευρώπης.

Ενδεικτική είναι η αρθρογραφία του γερμανικού τύπου. Αμέσως μετά τις εκλογές η Tageszeitung σημείωνε: «Η απειλή για πρόωρες εκλογές θύμισε στους Αθηναίους σχολιαστές την τακτική, με την οποία κέρδισε τις εκλογές το συντηρητικό στρατόπεδο μετά τη χούντα (1975) με το περίφημο σύνθημα "η εγώ ή τα τανκς" του Κωνσταντίνου Καραμανλή. "Ψηφίστε ΠΑΣΟΚ ή αθλιώς έρχεται η χρεοκοπία", προειδοποιούσε 35 χρόνια μετά ο κ. Παπανδρέου. Η απειλή δεν εντυπωσίασε όμως τους πολίτες, αλλά τις διεθνείς χρηματαγορές. Ο φόβος ότι οι εθνικές εκλογές θα παρέλυαν την κρατική μηχανή και το κοινοβούλιο εκτίναξαν στα ύψη τα επιτόκια για τα ελληνικά ομόλογα. Ο φόβος των αγορών και οι σοβαρές επιφυλάξεις της κυβέρνησης ανάγκασαν τον Παπανδρέου να πάρει πίσω την απειλή του. Οι αγορές λοιπόν και όχι οι ψηφοφόροι εμπόδισαν τις πρόωρες εκλογές. Διότι όπως φάνηκε ο πρώτος γύρος της εκλογικής αναμέτρησης δεν πρόσφερε στον Παπανδρέου την ψήφο εμπιστοσύνης που θέλησε να αποσπάσει από τον λαό του».

Η συντηρητική Frankfurter Allgemeine Zeitung παρατηρεί: «Μετά τις εκλογές και παρά τη νίκη του ΠΑΣΟΚ τα περιθώρια για περαιτέρω επώδυνες μεταρρυθμίσεις και δραστικά μέτρα συρρικνώθηκαν. Οι απώλειες που υπέστη σαν κόμμα το ΠΑΣΟΚ αφήνουν ανοικτό, εάν ο Παπανδρέου θα τολήσει να προχωρήσει και σε άλλες μη δημοφιλείς μεταρρυθμίσεις. Διότι το ΠΑΣΟΚ έχασε πια την άνετη πλειοψηφία που είχε και η διακυβέρνηση της χώρας θα είναι δυσκολότερη...».

Η κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ βγαίνοντας «λαβωμένη από τις εκλογές», όπως σημειώνει μια αστική εφημερίδα, είναι αναγκασμένη να επιτεθεί στους μισθούς και τις δουλειές της εργατικής τάξης, ιδίως κατά των ΔΕΚΟ, που κατά τις διαταγές της Τρόικας πρέπει να τις σφαγιάσει και να τις ιδιωτικοποιήσει. Ένας νέος γύρος ταξικών αναμετρήσεων ανοίγει, με την κυβέρνηση πιο εξασθενημένη. Ηδη, τα σενάρια της άρχουσας τάξης σχεδιάζουν την επόμενη ημέρα, συζητώντας για κυβέρνηση συνεργασίας των δυο μεγάλων κομμάτων, «εθνικής ενότητας» ή «εθνικής σωτηρίας» που προπαγανδίζει ο καρταζαφύρερ, ή κυβέρνηση «τεχνοκρατών», ήτοι τραπεζιτών κατά το πρότυπο της Οικουμενικής του Ζολώτα...

Η εργατική τάξη πρέπει να ανακόψει τα σενάρια των καπιταλιστών και να ανοίξει το δικό της δρόμο – το δρόμο της ανεξάρτητης ταξικής πάλης για την Γενική Πολιτική Απεργία διαρκείας για την ανατροπή του Μνημονίου και του καθεστώτος της τρώικας ΕΕ/ΔΝΤ/ ΠΑΣΟΚ, για να ανοίξει ο δρόμος στην εργατική εξουσία.

Θόδωρος Κουτσουμπός

Ανακοίνωση του ΕΕΚ

“Τσουνάμι” λαϊκής δυσαρέσκειας

Συνέχεια από σελ. 9

Από την αντίθετη πλευρά, η άνοδος της φασιστικής-ρατσιστικής Χρυσής Αυγής στην Αθήνα, που ξεπερνά την ΑΝΤΑΡΣΥΑ και αγγίζει την Ελένη Πορτάλιου του ΣΥΡΙΖΑ είναι δυσοίωνο και ζοφερό μήνυμα που δεν επιτρέπει καμιά

επανάπαυση στο λαϊκό κίνημα και την αριστερά.

Το ΕΕΚ στήριξε μια σειρά από τοπικά αριστερά αγωνιστικά σχήματα που πέτυχαν αξιολογικά αποτελέσματα και επανεξέλεξε τον δημοτικό σύμβουλο και στέλεχος του Γ. Μητροβγένη στην Δάφνη-Υμηττό. Σε όλες τις άλλες περιπτώσεις δήμων και πε-

ριφερειών κάλεσε σε άκυρο και για το ίδιο καλεί παντού και στον βαρ γύρο των Αυτοδιοικητικών εκλογών, χωρίς ανταπάτες για «αντιμνημονιακούς» ψήφους.

Πρωταγωνιστής παραμένει πάντα η καπιταλιστική κρίση μέσα σε ένα αποσταθεροποιημένο πολιτικό τοπίο. Στόχος των επαναστατών παραμένει η ανάδειξη

μιας εναλλακτικής επαναστατικής προοπτικής διεξόδου από την κρίση με την μετατροπή του τωρινού πολέμου ατάκτων ενάντια σε ένα χρεοκοπημένο κοινωνικό σύστημα σε τακτικό κοινωνικό πόλεμο, με πολιτικό σχέδιο πάλης για την εργατική εξουσία και την επαναστατική σοσιαλιστική διεξοδό από την

κρίση. Κρίσιμος όρος για την προώθηση αυτού του σχεδίου είναι η συγκρότηση της επαναστατικής πρωτοπορίας σε ένα κόμμα νέου τύπου, αντιγραφειοκρατικό, διεθνιστικό και ασυμβίβαστο, κόμμα της Διαρκούς Επανάστασης.

Το Π.Γ. του ΕΕΚ
Αθήνα, 8 Νοεμβρίου 2010

[Δώδεκα χιλιάδες εργάτες του τουρκικού μονοπώλιου ποτών και καπνού Tekel απολύθηκαν μετά την ιδιωτικοποίηση της εταιρίας και το ξεπούλημά της στην πολυεθνική British-American Tobacco. Οι εργάτες πραγματοποίησαν ηρωικούς αγώνες, ενώ εκατομμύρια εργάτες απήγγησαν σε ένδειξη αλληλεγγύης σε όλη την Τουρκία. Αλλά οι εργάτες πέρα από την κυβέρνηση του κόμματος AKP (του κόμματος του Ερντογάν) είχαν να αντιμετωπίσουν το σαμποτάζ της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας. Το παρακάτω κείμενο είναι της Επαναστατικής Εργατικής Κίνησης και αναδημοσιεύεται από το περιοδικό Αγώνας *periodiko-agonas2010@gmail.com* No:78 6- Νοεμβρίου -2010]

Λαέ μας, γνωρίζεις πολύ καλά τους εργάτες του TEKEL από τον αγώνα τους που διήρκεσε 78 μέρες στην Άγκυρα.

Η αντίσταση αυτή ήταν δίκαιη όπως και τα αιτήματά τους. Η κυβέρνηση του AKP αντιμετώπισε τη δίκαιη αντίσταση των εργατών με κλομπς, καπνογόνα και με μάνικες νερού. Η κυβέρνηση του AKP είναι άδικη. Είναι αδικία να επιτίθεται σε αυτούς που παλεύουν για δουλειά, για το ψωμί, για τα δικαιώματά τους και για την αξιοπρέπειά τους. Είναι έγκλημα κατά των ανθρώπων του μόχθου.

ΓΙΑΤΙ ΕΙΧΕ ΞΕΚΙΝΗΣΕΙ Η ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ ΤΟΥ TEKEL ΣΤΗΝ ΑΓΚΥΡΑ

Η κυβέρνηση του AKP πουλώντας τα καπνεργοστάσια του φύλλου καπνού στα ξένα κεφάλαια, πέταξε στο δρόμο τους καπνεργάτες. Υποχρέωσαν τους 12 χιλιάδες εργάτες να συνεχίσουν να δουλεύουν σύμφωνα με το άρθρο 4-Γ. Τι σημαίνει το άρθρο 4-Γ:

Σημαίνει ότι οι εργάτες θα δουλεύουν χωρίς εξασφάλιση εργασίας. Δε θα έχουν μέλλον. Δε θα υπάρχει το εφ'άπαξ. Θα καταργηθούν τα κατοκτημένα δικαιώματά τους. Δε θα ασφαρίζονται. Θα δουλεύουν με σύμβαση. Αυτό είναι σκλαβιά.

Οι εργάτες του TEKEL, ενάντια σε όλα αυτά, αντέδρασαν για τα δικαιώματά τους. Ο αγώνας τους κράτησε 78 μέρες. Στις 15 Δεκεμβρίου του 2009, μετά το κλείσιμο του εργοστασίου τους, χιλιάδες εργάτες του TEKEL που απαιτούσαν να τοποθετηθούν σε δημόσιες επιχειρήσεις, συγκεντρώθηκαν μπροστά στο κεντρικό κτίριο του κυβερνώντος κόμματος στην Άγκυρα.

Τουρκία

«Να υπερασπιστούμε τον αγώνα των εργατών του TEKEL!»

Οι εργάτες, οι οποίοι είχαν έρθει από διάφορες πόλεις της χώρας, δέχτηκαν επίθεση από τις αστυνομικές δυνάμεις μπροστά στο κεντρικό κτίριο του AKP. Από την επόμενη κιόλας μέρα (16/12) οι εργάτες συγκεντρώθηκαν και έστησαν κίσκια μπροστά στο κεντρικό κτίριο της Συνομοσπονδίας των Εργατικών Συνδικάτων (Turk-Is)

ΤΙ ΜΑΣ ΔΕΙΧΝΕΙ ΑΥΤΗ Η ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΤΩΝ 78 ΗΜΕΡΩΝ

Παράλληλα με αυτήν την αντίσταση δημιουργήθηκε και ένα μεγάλο κίνημα συμπαράστασης. Όλοι οι καταστηματάρχες, οι δημοκρατικοί φορείς και ο λαός της Άγκυρας στάθηκαν στο πλευρό των αγωνιζόμενων εργατών. [...]

Η κυβέρνηση, πιεζόμενη από τον αγώνα των εργατών, αναγκάστηκε να κάνει κάποιες βελτιώσεις στο άρθρο 4-Γ. Αυτές οι βελτιώσεις δεν ήταν ικανοποιητικές και δεν σταμάτησαν τον αγώνα των εργατών.

Οι ηγέτες του συνδικάτου συνεργάστηκαν με την κυβέρνηση και διέλυσαν την αντίστα-

ση. Δήλωσαν ότι θα οργανώσουν κινητοποιήσεις την 1η Απριλίου με χίλια άτομα, στις 2 Μαΐου με δυο χιλιάδες άτομα, στις 3 Ιουνίου θα οργανώσουν 3ήμερο αγώνα ενώ στις 4 Ιουλίου 4ήμερο. Στη συνέχεια, τον Αύγουστο, «αν συνεχίσουν να μη δέχονται τα αιτήματά μας, θα γυρίσουμε ξανά στην Άγκυρα και δε θα επιστρέψουμε»

Στις 1-2 Απριλίου τους εργάτες τους υποδέχτηκαν οι αστυνομικές δυνάμεις και έτσι δε μπορούσαν να πλησιάσουν το Κεντρικό κτίριο της Συνομοσπονδίας Εργατικών Συνδικάτων (Turk-Is). Όλα τα λόγια και οι υποσχέσεις ξεχάστηκαν και όλες οι κινητοποιήσεις ακυρώθηκαν.

Στις 29 Ιουλίου το συνδικάτο έστειλε στους εργάτες ένα γράμμα του οποίου το φλέγον θέμα ήταν το εξής, «το συνταγματικό δικαστήριο θα πάρει απόφαση για το άρθρο 4-Γ. Οι εργάτες πρέπει να δεχτούν το άρθρο 4-Γ.» Υποσχέθηκαν να οργανώσουν μια πορεία προς την Άγκυρα στην περίπτωση που η δικαστική απόφαση είναι αρνητική. Όσο αργούσε η απόφαση δήλωναν: «πιστεύουμε στην έννομη τάξη και στο κράτος δικαίου». Τελικά όλες οι υποσχέσεις ξεχάστηκαν.

Τι πρέπει να κάνουμε; Για να υπερασπίσουμε τα δικαιώματα και το μέλλον μας πρέπει να αντισταθούμε. Δεν υπάρχει άλλος δρόμος. Αυτοί που επιμένουν στο άρθρο 4-Γ είναι οι ιμπεριαλιστές και οι συνεργάτες τους.

Οι ιδιωτικοποιήσεις, οι εργολαβίες, το ελαστικό ωράριο και το άρθρο 4-Γ είναι μέσα του ιμπεριαλισμού. Θα αντισταθούμε στο άρθρο 4-Γ.

Επειδή οι εργάτες απειλούνται με ανεργία.

Επειδή είναι εξολοθρευτικός για τα κατοκτημένα δικαιώματα.

Πρωθεί την ανασφάλιστη εργασία.

Είναι θάνατος για τους εργάτες.

Είναι σκλαβιά.

Είναι πείνα.

Η πείνα σπρώχνει τους ανθρώπους στην αναξιοπρέπεια και στη διαφθορά.

Τα συνδικάτα του συστήματος δεν υπερασπίζονται τα δικαιώματα των εργατών!

Το Tek Gida Is (το συνδικάτο των καπνεργατών-τροφίμων και των βοηθών εργατών) και η Turk-Is (Συνομοσπονδία Εργατικών Συνδικάτων) δεν υπερασπίστηκαν τα δικαιώματα των εργατών. Τα συνδικάτα δεν έδωσαν καμιά σπουδαία μάχη εναντίον της ιδιωτικοποίησης εδώ και χρόνια. Αυτά που έκαναν ήταν μόνο για βιτρίνα. Πάντα διέλυαν τις αντιστάσεις των εργατών.

Επίσης, δεν αγωνίστηκαν ποτέ για τους εργάτες που έχουν απολυθεί λόγω συνδικαλισμού. Π.χ. στο εργοστάσιο Cizmeci Gida απολύθηκαν 33 εργάτες λόγω συμμετοχής τους στο συνδικάτο του Tek Gida Is και ενώ από τους ηγέτες του συνδικάτου υπήρχε η διαβεβαίωση ότι ο αγώνας θα συνεχιστεί στις πλατείες, την 16η ημέρα σταμάτησαν όλες οι πράξεις αντίστασης.

Εξαιτίας της συνδικαλιστικής της δράσης στο Saglik-Is (Συνδικάτο Υγείας) απολύθηκε και η καθαρίστρια Τουρκάν Αλμπαϊράκ από το Κρατικό νοσοκομείο Πασαμπαχτσε. Και αυτή προδόθηκε στη συνέχεια από το συνδικάτο της.

Ο δρόμος των καταπατήσεων των δικαιωμάτων από τους ιμπεριαλιστές και τους συνεργάτες τους ανοίγει από τα συνδικάτα του συστήματος. Δυστυχώς, οι εργάτες πριν καν αντιμετωπίσουν τους εργοδότες τους και την κυβέρνηση, εμποδίζονται από τα ίδια τα συνδικάτα τους.

Η λύση βέβαια δεν είναι να απομακρυνθούμε από τα συνδικάτα. Τα συνδικάτα είναι οι οργανώσεις των εργαζόμενων. Για αυτό η μόνη λύση είναι η επαναστατική μεταρρύθμιση των συνδικάτων και των συμβουλίων τους. Μόνο τότε τα συνδικάτα μπορούν να γίνουν οι πρωτοπόροι στον αγώνα της εργατικής τάξης.[...]

Να υπερασπιστούμε τον αγώνα των εργατών του TEKEL! Να Οργανωθούμε, να ενωθούμε, να αντισταθούμε Τότε κανείς δεν μπορεί να μας νικήσει!

Λέον Τρότσκι

Σελίδες Επανα

Πως διαμορφώνεται μια

Η οικονομική προϋπόθεση της σοσιαλιστικής επανάστασης

Η πρώτη και η σημαντικότερη προϋπόθεση μιας επαναστατικής κατάστασης είναι η αφόρητη όξυνση των αντιθέσεων ανάμεσα στις παραγωγικές δυνάμεις και τις μορφές ιδιοκτησίας. *Το έθνος παύει να προχωρεί.* Το σταμάτημα στην ανάπτυξη της οικονομικής δύναμης και, ακόμα περισσότερο, η οπισθοδρόμησή της σημαίνουν ότι το καπιταλιστικό σύστημα παραγωγής έχει οριστικά εξαντληθεί και χρειάζεται να παραχωρήσει τη θέση του στο σοσιαλιστικό σύστημα.

Η σημερινή κρίση, που αγκαλιάζει όλες τις χώρες και ρίχνει την οικονομία δεκάδες χρόνια πίσω, έχει οριστικά ωθήσει το αστικό σύστημα ως τον παραλογισμό. Αν στην αυγή του καπιταλισμού οι πεινασμένοι και αμόρφωτοι εργάτες έσπαζαν τις μηχανές, τώρα αυτοί που καταστρέφουν τις μηχανές και τα εργοστάσια είναι οι ίδιοι οι καπιταλιστές. Με τη διατήρηση και στο μέλλον της ατομικής ιδιοκτησίας στα μέσα παραγωγής η ανθρωπότητα απειλείται από τη βαρβαρότητα και τον εκφυλισμό.

Η βάση της κοινωνίας είναι η οικονομία της. Αυτή η βάση είναι ώριμη για το σοσιαλισμό με διπλή έννοια: η σύγχρονη τεχνική έχει φτάσει σε τέτοιο βαθμό ανάπτυξης που μπορεί να εξασφαλίσει ένα υψηλό επίπεδο ευημερίας στο λαό και σ' όλη την ανθρωπότητα, αλλά η καπιταλιστική ιδιοκτησία, που έχει επιβιώσει, καταδικάζει τους λαούς σε φτώχεια και σε βάσανα ολοένα και μεγαλύτερα.

Η βασική προϋπόθεση για τον σοσιαλισμό, η οικονομική, υπάρχει από καιρό. Αλλά ο καπιταλισμός δεν θα εξαφανιστεί μόνος του από την σκηνή. Μόνο η εργατική τάξη μπορεί να αποσπάσει τις παραγωγικές δυνάμεις από τα χέρια των εκμεταλλευτών και των στραγγαλιστών. Η ιστορία θέτει με οξύτητα αυτό το έργο μπροστά μας. Αν το προλεταριάτο σταθεί ανίκανο για τον ένα ή άλλο λόγο να ανατρέψει τη μπουρζουαζία και να πάρει την εξουσία, αν, π.χ., παραλύσει εξαιτίας των ίδιων του των κομμάτων και των συνδικάτων, η παρακμή της οικονομίας και του πολιτισμού θα εξακολουθήσει, οι συμφορές θα πολλαπλασιαστούν, η απελπισία και η κατάπτωση θα κυριαρχήσουν στις μάζες, ο καπιταλισμός –φθαρμένος, σαπισμένος, σαρκαφαγωμένος– θα πνίγει ολοένα

και περισσότερο τους λαούς σέρνοντας τους στην άβυσσο καινούριων πολέμων. Εκτός από τη σοσιαλιστική επανάσταση δεν υπάρχει καμιά άλλη σωτηρία.

Πρόκειται για την τελευταία κρίση του καπιταλισμού ή όχι;

Το προεδρείο της Κομμουνιστικής Διεθνούς προσπάθησε στην αρχή να εξηγήσει ότι η κρίση, που άρχισε το 1929, ήταν η τελευταία κρίση του καπιταλισμού. Δύο χρόνια αργότερα ο Στάλιν δήλωσε ότι η σημερινή κρίση “πιθανώς” δεν είναι ακόμα η *τελευταία*. Συναντάμε επίσης και στο σοσιαλιστικό στρατόπεδο την ίδια προσπάθεια να προφητέψουν: η τελευταία κρίση ή όχι;

«Είναι αστόχαστος ο ισχυρισμός, γράφει ο Μπλούμ στην “Ποπυλαίρ” της 23 Φλεβάρη, ότι η σημερινή κρίση είναι ένα είδος ύστατου σπασμού του καπιταλισμού, το τελευταίο τίναγμα πριν από την αγωνία και την αποσύνθεση». Είναι η ίδια άποψη που έχει και ο Γκρύμπακ, που είπε, στις 26 Φλεβάρη, στη Μυλούζ: «Μερικοί μας βεβαιώνουν ότι αυτή η κρίση είναι παροδική· άλλοι βλέπουν σ' αυτή την τελική κρίση του καπιταλιστικού συστήματος. Δεν τολμάμε ακόμα να αποφανθούμε οριστικά».

Σ' αυτόν τον τρόπο τοποθέτησης του ζητήματος υπάρχουν δύο βασικές πλάνες: πρώτον, μπερδεύουν τη *συγκυριακή* με την *ιστορική κρίση όλου του καπιταλιστικού συστήματος* και δεύτερον, ισχυρίζονται ότι *ανεξάρτητα από τη συνειδητή δράση των τάξεων*, μια κρίση μπορεί από μόνη της να είναι η “τελευταία” κρίση.

Κάτω από την κυριαρχία του βιομηχανικού κεφαλαίου, την εποχή του ελεύθερου συναγωνισμού, οι συγκυριακές άνοδοι ξεπερνούσαν κατά πολύ τις κρίσεις. Οι πρώτες αποτελούσαν τον “κανόνα”, οι δεύτερες την “εξαίρεση”: ο καπιταλισμός στο σύνολό του περνούσε περίοδο ανόδου. Από την εποχή του πολέμου, με την κυριαρχία του μονοπωλιακού χρηματιστικού κεφαλαίου, οι συγκυριακές κρίσεις ξεπερνούν κατά πολύ τις αναζωογονήσεις. Μπορούμε να πούμε ότι οι κρίσεις έχουν γίνει ο κανόνας, και οι άνοδοι η εξαίρεση: η οικονομική εξέλιξη στο σύνολό της βαδίζει προς τα κάτω, και όχι προς τα πάνω.

Ωστόσο, οι συγκυριακές διακυμάνσεις είναι αναπόφευκτες και με άρρωστο τον καπιταλισμό

θα συνεχιστούν όσο αυτός θα υπάρχει. Και ο καπιταλισμός θα εξακολουθήσει να υπάρχει όσο η προλεταριακή επανάσταση δεν τερματίζει τη ζωή του. Αυτή είναι η μόνη σωστή απάντηση.

Μοιρολατρία και μαρξισμός

Ο προλεταριακός επαναστάτης πρέπει πρώτα απ' όλα να καταλάβει ότι ο *μαρξισμός*, η μόνη επιστημονική θεωρία της προλεταριακής επανάστασης, δεν έχει τίποτα το κοινό με τη μοιρολατρική αναμονή της “τελευταίας” κρίσης. Ο μαρξισμός από την ίδια του την ουσία είναι *ένας οδηγός για την επαναστατική δράση*. Ο μαρξισμός δεν αγνοεί τη θέληση και το θάρρος, αλλά τα βοηθάει να βρουν το σωστό δρόμο.

Δεν υπάρχει καμιά κρίση που από μόνη της μπορεί να είναι “θανάσιμη” για τον καπιταλισμό. Οι διακυμάνσεις της συγκυρίας δημιουργούν μόνο μια κατάσταση στην οποία θα είναι πιο εύκολο ή πιο δύσκολο στο προλεταριάτο να ανατρέψει τον καπιταλισμό. Το πέρασμα από την αστική κοινωνία στη σοσιαλιστική προϋποθέτει τη δράση ζωντανών ανθρώπων, που δημιουργούν την ιστορία τους. Δεν την δημιουργούν στην τύχη, ούτε σύμφωνα με το γούστο τους, αλλά κάτω από την επίδραση καθορισμένων αντικειμενικών αιτιών. Ωστόσο, οι ίδιες τους οι πράξεις –η πρωτοβουλία τους, το θάρρος τους, η αφοσίωσή τους ή, αντίθετα, η ανοησία τους και η δειλία τους– μπαίνουν σαν αναγκαίοι κρίκοι στην αλυσίδα της ιστορικής εξέλιξης.

Κανένας δεν έχει αριθμήσει τις κρίσεις του καπιταλισμού και δεν έχει δείξει από τα πριν ποια από αυτές θα είναι η “τελευταία”. Αλλά όλη μας η εποχή και προπάντων η σημερινή κρίση υπαγορεύουν επιτακτικά στο προλεταριάτο: *Πάρε την εξουσία!* Αν, ωστόσο, το εργατικό κόμμα, παρά τις ευνοϊκές συνθήκες, αποδειχτεί ανίκανο να οδηγήσει το προλεταριάτο στην κατάκτηση της εξουσίας, η ζωή της κοινωνίας θα συνεχιστεί αναγκαστικά πάνω σε καπιταλιστικές βάσεις – μέχρι μια καινούργια κρίση ή έναν καινούργιο πόλεμο, ίσως ως την πλήρη κατάρρευση του ευρωπαϊκού πολιτισμού.

Η “τελευταία” κρίση και ο “τελευταίος” πόλεμος

Ο ιμπεριαλιστικός πόλεμος του 1914 – 18 αποτέλεσε επίσης

μια “κρίση” στην πορεία του καπιταλισμού, και μάλιστα την πιο τρομερή από όλες τις δυνατές κρίσεις. Σε κανένα βιβλίο δεν είχε προλεχθεί αν αυτός ο πόλεμος θα ήταν η τελευταία αιματηρή τρέλα του καπιταλισμού ή όχι. Η πείρα της Ρωσίας έδειξε ότι ο πόλεμος μπορούσε να είναι το τέλος του καπιταλισμού. Στη Γερμανία και την Αυστρία η τύχη της αστικής κοινωνίας εξαρτήθηκε ολοκληρωτικά, το 1918, από τη σοσιαλδημοκρατία, το κόμμα όμως αυτό αποδείχτηκε ότι είναι ο υπηρέτης του κεφαλαίου. Στην Ιταλία και τη Γαλλία το προλεταριάτο θα μπορούσε κατά τα τέλη του πολέμου να κατακτήσει την εξουσία, αλλά δεν είχε επί κεφαλής του ένα κόμμα επαναστατικό. Με λίγα λόγια, αν η 2η Διεθνής δεν είχε προδώσει τη στιγμή του πολέμου την υπόθεση του σοσιαλισμού για χάρη του αστικού πατριωτισμού, όλη η ιστορία της Ευρώπης και της ανθρωπότητας θα ήταν σήμερα πολύ διαφορετική. Το παρελθόν, ασφαλώς, δεν μπορεί κανείς να το διορθώσει. Μπορεί και πρέπει όμως να μάθει τα μαθήματα που αυτό μας δίνει.

Η ανάπτυξη του φασισμού αποτελεί αναντίρρητη μαρτυρία για το ότι η εργατική τάξη καθυ-

στέρνε τρομακτικά να πραγματοποιήσει το έργο που από καιρό της έθετε η παρακμή του καπιταλισμού.

Η φράση: τούτη η κρίση δεν είναι ακόμα η “τελευταία”, μόνο μια έννοια μπορεί να έχει: παρά τα μαθήματα του πολέμου και τους μεταπολεμικούς σπασμούς, τα εργατικά κόμματα δεν τα κατάφεραν ακόμα να προετοιμάσουν ούτε τον εαυτό τους, ούτε το προλεταριάτο, για την κατάληψη της εξουσίας. Ακόμα χειρότερα, οι αρχηγοί αυτών των κομμάτων δεν βλέπουν ακόμα ως τα σήμερα αυτό το καθήκον και το μεταβιβάζουν από τον εαυτό τους, το κόμμα και την τάξη, στις πλάτες της “ιστορικής εξέλιξης”. Η μοιρολατρία αποτελεί θεωρητική προδοσία απέναντι στον μαρξισμό και δικαιολόγηση της πολιτικής προδοσίας απέναντι στο προλεταριάτο, δηλαδή προετοιμασία μιας καινούριας συνθηκολόγησης απέναντι σ' ένα καινούργιο “τελευταίο” πόλεμο.

Η Κομμουνιστική Διεθνής πέρασε στις θέσεις της σοσιαλδημοκρατικής μοιρολατρίας

Η μοιρολατρία της σοσιαλδημοκρατίας αποτελεί προπολεμική

στατικής Θεωρίας επαναστατική κατάσταση;

Σκηνές από το μέλλον. Φοιτητές επιτίθενται στα γραφεία των Τορύδων στο Λονδίνο

κληρονομιά, όταν ο καπιταλισμός αναπτυσσόταν σχεδόν αδιάκοπα, ο αριθμός των εργατών καθώς και των μελών του κόμματος μεγάλωνε, όπως και οι ψήφοι και οι βουλευτές στις εκλογές. Απ' αυτή την αυτόματη άνοδο γεννήθηκε σιγά-σιγά η ρεφορμιστική αυταπάτη ότι είναι αρκετό να συνεχίσουμε τον παλιό μας δρόμο (προπαγάνδα, εκλογές, οργάνωση) και η νίκη θα έρθει μόνη της.

Ο πόλεμος, βέβαια, κατάστρεψε τον αυτοματισμό της εξέλιξης. Ο πόλεμος όμως είναι ένα "έκτακτο" φαινόμενο. Με τη βοήθεια της Γενεύης, δεν θα έχουμε πα καινούργιο πόλεμο, όλα θα ξαναγυρίσουν στην κανονική τους τροχιά και ο αυτοματισμός της εξέλιξης θα αποκατασταθεί.

Στο φως αυτής της προοπτικής, τα λόγια: «Δεν είναι ακόμα η τελευταία κρίση», πρέπει να σημαίνουν: «Σε πέντε χρόνια, σε δέκα χρόνια, σε είκοσι χρόνια, θα έχουμε περισσότερους ψήφους και περισσότερους βουλευτές, τότε πρέπει να ελπίζουμε πα ότι θα πάρουμε την εξουσία». (Βλέπε τα άρθρα και τους λόγους του Πωλ Φωρ). Αυτή η αισιόδοξη μοιρολατρία, που φαινόταν πειστική εδώ και είκοσι πέντε χρόνια, αντηχεί σήμερα σαν μια φωνή

από τον άλλο κόσμο. Είναι ριζικά λαθεμένη η άποψη ότι το προλεταριάτο προχωρώντας προς τη μελλοντική κρίση θα γίνει οπωσδήποτε ισχυρότερο απ' ό,τι σήμερα. Με το αναπόφευκτο μελλοντικό σάπισμα του καπιταλισμού το προλεταριάτο δεν θα μεγαλώσει και δεν θα δυναμώσει, αλλά θα αποσυντεθεί, αυξάνοντας τον στρατό των ανέργων και των λούμπεν-προλεταρίων. Η μικροαστική τάξη θα ξεπέσει στο μεταξύ και θα πέσει σε απελπισία. Η απώλεια χρόνου ανοίγει προοπτική στο φασισμό, και όχι στην προλεταριακή επανάσταση.

Είναι αξιοσημείωτο ότι και η Κομμουνιστική Διεθνής, γραφειοκρατικοποιημένη ως το μεδούλι, αντικατέστησε τη θεωρία της επαναστατικής δράσης με τη θρησκεία της μοιρολατρίας. Είναι αδύνατο να αγωνιστούμε, γιατί «δεν υπάρχει κατάσταση επαναστατική». Αλλά μια κατάσταση επαναστατική δεν πέφτει από τον ουρανό, διαμορφώνεται μέσα στην πάλη των τάξεων. Το κόμμα του προλεταριάτου είναι ο σημαντικότερος πολιτικός παράγοντας στην περίπτωση της διαμόρφωσης μιας επαναστατικής κατάστασης. Αν αυτό το κόμμα γυρίσει την πλάτη του στα επαναστατικά

καθήκοντα, αποκοιμίζοντας και εξαπατώντας τους εργάτες για να το ρίξει στα υπομνήματα και για να συναδελφωθεί με τους ριζοσπάστες, τότε δεν θα διαμορφωθεί κατάσταση επαναστατική, αλλά αντεπαναστατική.

Πως η μπουρζουαζία εκτιμάει την κατάσταση;

Η παρακμή του καπιταλισμού, με τον εξαιρετικά υψηλό βαθμό ανάπτυξης των παραγωγικών δυνάμεων, αποτελεί την οικονομική προϋπόθεση της σοσιαλιστικής επανάστασης. Σ' αυτή τη βάση εξελίσσεται η πάλη των τάξεων. Στο ζωντανό αγώνα των τάξεων διαμορφώνεται και ωριμάζει μια επαναστατική κατάσταση.

Πως η μεγάλη μπουρζουαζία, που κυριαρχεί στη σύγχρονη κοινωνία, εκτιμάει τη σημερινή κατάσταση, και πως ενεργεί; Η 6η Φλεβάρη 1934 ήταν απρόοπτη μόνο για τις εργατικές οργανώσεις και τη μικροαστική τάξη. Τα κέντρα του μεγάλου κεφαλαίου συμμετείχαν από καιρό στη συνωμοσία, με το σκοπό να αντικαταστήσουν με τη βία τον κοινοβουλευτισμό με το βοναπαρτισμό (καθεστώς «προσωπικό»). Αυτό σημαίνει: οι τράπεζες, τα τράστ, το Επιτελείο, οι μεγάλες εφημερίδες έκριναν ότι ο κίνδυνος της επανάστασης ήταν τόσο κοντινός και τόσο άμεσος ώστε έσπευσαν να προετοιμαστούν γι' αυτή την υπόθεση με ένα «μικρό» πραξικόπημα.

Δύο σημαντικά συμπεράσματα απορρέουν απ' αυτό το γεγονός: 1) οι καπιταλιστές, πριν ακόμα από το 1934, έκριναν ότι η κατάσταση ήταν επαναστατική 2) δεν περίμεναν παθητικά την εξέλιξη των γεγονότων, για να καταφύγουν το τελευταίο λεπτό σε μια «νόμιμη» άμυνα, αλλά πήραν μόνοι τους την πρωτοβουλία, κατεβάζοντας τις συμμορίες τους στο δρόμο. Η μεγάλη μπουρζουαζία έδωσε στους εργάτες ένα ανεκτίμητο μάθημα ταξικής στρατηγικής!

Η "Ουμανιτέ" λέει και ξαναλέει ότι το «Ενιαίο Μέτωπο» έδωσε τον Ντουμέργκ. Για να μιλήσουμε μετρημένα, εδώ πρόκειται για κούφιο φαναρισμό. Αντίθετα, αν το μεγάλο κεφάλαιο έκρινε δυνατό και λογικό να αντικαταστήσει τον Ντουμέργκ με τον Φλαντέν, αυτό έγινε μόνο γιατί, όπως η μπουρζουαζία πείσθηκε από την πείρα, το Ενιαίο Μέτωπο δεν αντιπροσωπεύει ακόμα έναν άμεσο επαναστατικό κίνδυνο. «Επειδή οι τρομεροί αρ-

χηγοί της Κομμουνιστικής Διεθνούς, παρά την κατάσταση που υπάρχει στη χώρα, δεν προετοιμάζονται ν' αγωνιστούν, αλλά τρέμουν από φόβο, αυτό σημαίνει ότι έχουμε ακόμα χρονικά περιθώρια, δεν υπάρχει λόγος να περάσουμε από τώρα στο φασισμό. Δεν χρειάζεται να βιάσουμε τα γεγονότα και να εκθέσουμε πρόωρα τους ριζοσπάστες, που μπορεί να τους χρειαστούμε ακόμα». Αυτό λένε οι πραγματικοί κύριοι της κατάστασης. Διατηρούν την εθνική ένωση και τα βοναπαρτιστικά της διατάγματα, τρομοκρατούν το Κοινοβούλιο, αφήνουν όμως τον Ντουμέργκ να αναπαύεται. Οι ηγέτες του κεφαλαίου έχουν κάνει κάποια διόρθωση στην αρχική τους εκτίμηση, αναγνωρίζοντας ότι η κατάσταση δεν είναι άμεσα επαναστατική, αλλά προεπαναστατική.

Δεύτερο αξιοπρόσεκτο μάθημα ταξικής στρατηγικής! Αυτό δείχνει ότι ακόμα και το μεγάλο κεφάλαιο, που έχει στη διάθεσή του όλους του διευθυντικούς μοχλούς, δεν μπορεί να εκτιμήσει μονομιάς εκ των προτέρων και αλάθητα την πολιτική κατάσταση σ' όλη της την πραγματικότητα: προχωρεί στην πάλη και στη διαδικασία της πάλης, και με βάση την πείρα διορθώνει και καθορίζει την εκτίμησή του. Αυτό είναι γενικά το μόνο δυνατό μέσο για να προσαρμοστούμε στην πολιτική σωστά και σύγχρονα και ενεργητικά.

Και οι αρχηγοί της Κομμουνιστικής Διεθνούς; Στη Μόσχα, παράμερα από το γαλλικό εργατικό κίνημα, μερικοί μέτριοι γραφειοκράτες, κακά πληροφορημένοι, που στην πλειοψηφία τους ούτε τα γαλλικά δεν διαβάζουν, δίνουν με τη βοήθεια του θερμομέτρου τους την αλάνθαστη διάγνωση: «Η κατάσταση δεν είναι επαναστατική». Η Κεντρική Επιτροπή του γαλλικού Κομμουνιστικού Κόμματος είναι υποχρεωμένη, κλείνοντας τα μάτια και αυτιά, να επαναλάβει αυτή την κούφια φράση. Ο δρόμος της Κομμουνιστικής Διεθνούς είναι ο πιο σύντομος δρόμος προς την άβυσσο!

Το νόημα της συνθηκολόγησης των ριζοσπαστών

Το Ριζοσπαστικό Κόμμα αντιπροσωπεύει το πολιτικό όργανο της μεγάλης μπουρζουαζίας, που

είναι το καλύτερα προσαρμοσμένο στις παραδόσεις και τις προλήψεις της μικροαστικής τάξης. Παρά το γεγονός αυτό, οι πιο υπεύθυνοι ηγέτες του ριζοσπαστισμού, κάτω από το μαστίγιο του κρηματιστικού κεφαλαίου, υποκλίθηκαν ταπεινά μπροστά στο πραξικόπημα της 6ης Φλεβάρη, που στρεφόταν άμεσα εναντίον τους. Αναγνώρισαν έτσι ότι η πορεία της πάλης των τάξεων απειλεί τα βασικά συμφέροντα του «έθνους», δηλαδή της μπουρζουαζίας, και βρέθηκαν στην ανάγκη να θυσιάσουν τα εκλογικά συμφέροντα του κόμματός τους. Η συνθηκολόγηση του πιο ισχυρού κοινοβουλευτικού κόμματος μπροστά στα περίστροφα και τα ξουράφια των φασιστών είναι η εξωτερική έκφραση της ολοκληρωτικής κατάρρευσης της πολιτικής ισορροπίας της χώρας. Αυτός όμως που προφέρει αυτά τα λόγια, λέει μ' αυτό: η κατάσταση είναι επαναστατική ή, για να μιλήσουμε με περισσότερη ακρίβεια, προεπαναστατική¹.

1. Είναι εξαιρετικά χαρακτηριστικό για την τρομαγμένη μικροαστική εργατική γραφειοκρατία, ιδιαίτερα για τους σταλινικούς, ότι συμμαχισαν με τους ριζοσπάστες «για να αγωνιστούν κατά του φασισμού», αφού οι ριζοσπάστες έδειξαν ότι ήταν εντελώς ανίκανοι να παλέψουν εναντίον του φασισμού. Ο εκλογικός συνασπισμός με τους ριζοσπάστες, που αποτελούσε έγκλημα από την άποψη των ιστορικών συμφερόντων του προλεταριάτου, είχε τουλάχιστον, μέσα στα στενά πλαίσια του κοινοβουλευτισμού, το πρακτικό του νόημα. Η εξωκοινοβουλευτική συμμαχία με τους ριζοσπάστες εναντίον του φασισμού δεν είναι μόνο έγκλημα, αλλά και μεγάλη πλιθιότητα.

Απόσπασμα από το βιβλίο "ΠΟΥ ΒΑΔΙΖΕΙ Η ΓΑΛΛΙΑ," (στο επόμενο φύλλο η συνέχεια)

ΝΑΥΠΑΚΤΙΑ: ΟΥΔΑΜΩΣ ΕΛΑΧΙΣΤΗ...

Η Ναυπακτία είναι γεωγραφικά άγνωστη και δεν χρειάζεται να πούμε άλλο τι. Άλλωστε οι καποδιστριακοί άρχοντες παραπλανούσαν τους αγαθούς χωριάτες λέγοντάς τους πως το μόνο που χρειαζόνταν ήταν να μάθουν οι Ευρωπαίοι και οι Αμερικάνοι πόσο ωραίο είναι το χωριό τους για να αφήσουν όλους τους άλλους τουριστικούς προορισμούς και να σπεύσουν εκεί να... πλουτίσουν αυτοί αμέσως. Η ιστορία όμως «φρόντισε» να μην μείνει σχεδόν τίποτα από τον παιδικό μας κόσμο τόσο σε πρόσωπα όσο και σε πράγματα. Η «σύγχρονη» Ναυπακτία, τις μέρες αυτές, τις «καλλικρατικές», «ουδαμώς ελαχίστη» στην αθλιότητα βρέθηκε, «εν τοις ηγεμόσιν» της και εν τοις κουστωδίοις αυτών. Η «σύγχρονη» Ναυπακτία δεν έχει κανένα ανοιχτό εργοστάσιο πλέον μα ούτε κτηνοτροφία ή γεωργία. Ακόμα και κάρβουνα για το αρνί του Πάσχα από την Αργεντινή εισάγει. Η συντριπτική πλειοψηφία των ενεργών κατοίκων ασχολούνται στα καταστήματα «υγειονομικού ενδιαφέροντος» τούτέστιν ταβέρνες και καφετέριες, και στην φαντασία της «ανάπτυξης της περιοχής». Το τέλος της «οικοδομής» έσπρωξε πρώτους τους μετανάστες στην ανεργία και τους «Έλληνες οικοδόμους» που έγιναν εργολάβοι με το αίμα των προηγούμενων «να κλαίνε με τις μαύρες».

Το «ουδαμώς ελαχίστη» ήταν γραμμένο σε προφητεία και το παρέθεσε ο Ματθαίος στο Β' Κεφάλαιο & 6 του Ευαγγελίου του: «Και συ Βηθλέεμ, γη Ιούδα, ουδαμώς ελαχίστη εί εν τοις ηγεμόσιν...». Το ότι είναι η γενέτειρα του γράφοντος η Ναυπακτία, δεν έχει ιδιαίτερη σημασία αφού απωθούμε διαρκώς τα αγροτικά υπόλοιπα κι αφού πατρίδα μας μέσα στο χρόνο έγινε η Σοβιετική Ένωση. Δεν έχουμε κανένα έλεος για τους απaráλλακτους και τους μεταλλαγμένους όπου κι αν βρίσκονται εφ' όσον κάτω από όλα τα δίθεν θέλουν να επιβάλουν το «μνημόνιο» στην περιφέρεια. Δεν έχουμε κανένα έλεος και για τους δίθεν «αντιμνημονιακούς», της Αριστεράς που χωρίς πρόταση εργατικής εξουσίας γίνονται οι εγκυρότεροι «αριστεροί» υποστηρικτές της Κυβέρνησης που προπαγανδίζει, πάσει δυνάμει, για λογαριασμό του Κεφαλαίου «την μόνη πρόταση για τη χώρα» και μαζί «το εφικτό» του. Κατά πανούργο δε τρόπο του «νέου ημερολογίου» οι εκλογές έγιναν 7 Νοέμβρη. Εκλογές για αντιπροσώπους στα σοβιέτ τότε εκείνοι, για δεσμοφύλακες των μαζών ετούτοι.

Οι τρεις δήμοι της ορεινής Ναυπακτίας που καταργήθηκαν με τον «Καλλικράτη» άφησαν ορφανούς τους δημοτικούς άρχοντες

μας και όλοι τους διέμεναν στη Ναύπακτο, στην Πάτρα και στην Αθήνα ακόμη. Στις έδρες των δήμων πήγαιναν να εισπράξουν τις ειδικές αποζημιώσεις- επιμίσθια του «Καποδίστρια» που δεν ήταν ευκαταφρόνητες. Γι αυτές τις αποζημιώσεις έκαναν «εξυπρεπτήσεις» στους ψηφοφόρους τους μέσω του Κράτους στο οποίο κατά πλειοψηφία «υπηρετούσαν». Μάλιστα έφορος, που δεν μπορούσε να παραμένει δημοτικός σύμβουλος, πλήρωσε και καταχωρήθηκε δήλωσή του στις τοπικές εφημερίδες ότι θα υπηρετήσει το λαό της Ναυπακτίας από τη θέση του εφόρου, με τοπικές και ατομικές «πειραιώσεις» ίσως.

Με αυτά τα ελάχιστα κοινωνικοοικονομικά στοιχεία είναι σαφές ότι «εν τοις ηγεμόσιν» πλειοψηφεί ασφυκτικά ο μικροαστικός και μάλιστα στο μικρο-επαρχιακό του έκδοχο, συνεπικουρούμενος στην αθλιότητα από την εργατική, δημοσιοϋπαλληλική και εκκλησιαστική αριστοκρατία της περιοχής. Ειδικότερα στη Ναύπακτο, και σε σχέση με το Μεσολόγγι, το Αγρίνιο και την Πάτρα δεν υπήρξε ποτέ, υποτυπώδης έστω, απόπειρα αστικού πυρήνα. Ο μόνος μεγαλοαστός, Σουλιοτοναυπάκιος μεγαλοκτηματίας-εισοδηματίας διανοούμενος, ποιητής και πολιτικός αλλά και γαμβρός του Παραμυθιάς ορμημένου διάσπρου χρυσοχόου Bulgari που «έζησε» στην περιοχή, ήταν ο βενιζελογενής Γεώργιος Αθανασιάδης-Νόβας - πρώτος πρωθυπουργός των «αποστατών» το 1965.

Ο «Καλλικράτης» ενοποίησε τους 6 δήμους της επαρχίας σε έναν, αυτόν της Ναυπακτίας. Η εμφάνιση του «Καλλικράτη» μαζί με την Κρίση έδωσε το έναυσμα για την μεγαλύτερη, συγχωρέστε με αλλά δεν βρίσκω άλλη λαϊκή λέξη, αλλαξοκωλιά μεταξύ των τοπικών αθλίων για την κατάκτηση του δημοκρατικού θώκου, θώκου διατιπής, επιδιαιτητή, μεσίτη διανομής πλούτου με το αζημίωτο. Το γεγονός ότι ο Δήμος έχει έλλειμμα 7.000.000 ευρώ και ο «Καλλικράτης» δεν προβλέπει κάλυψή του αλλά περαιτέρω μείωση παροχών του «κεντρικού» κράτους στην αυτοδιοίκηση, δεν συζητήθηκε ούτε μια φορά από τους υποψήφιους ανεξαιρέτως, παρά την επανειλημμένη αρθρογραφία του υποφαινομένου σε τοπική εφημερίδα. Προφανώς δεν τους νοιάζει καθόλου. Αυτοί έχουν σχέδιο μετατροπής της περιοχής, σε Κάνες που η ενδοχώρα τους θα είναι Ελβετικά θέρετρα μέσω της «ανάπτυξης»! Τι στο διάβολο! Οι «παρατάξεις» «Μαζί για τη Ναυπακτία», «Ανεξάρτητη Δημοτική Κίνηση», «Κίνηση Πολιτών», «Δημοτική Ενότητα» θα παραμέριζαν το ευρωπαϊκό όνειρο για τους δημότες! Προς την

κατεύθυνση αυτή παραθέτουμε τα κάτωθι: Ήταν όλοι τους υπέροχοι μασκαράδες όταν έπαιρναν ύφος οραματιστή στα διαφημιστικά σποτ και κοιτούσαν την πόλη από ψηλά με ματιά σαν αυτή που είναι πάνω από την «ωραία πύλη» όλων των ναών και γράφει «έστι δίκης οφθαλμός ος τα παν' ορά» και βάλει. Οι «ορεινοί» ΠΑΣΟΚοι πήγαν με τον δεξιό νυν Δήμαρχο του «Μαζί» γιατί ευνοούσε «μπολιάρικα» [1] την διατήρηση των ορεινών δήμων στον «Καλλικράτη». Ο λαβών το χρίσμα του ΠΑΣΟΚ, ιδιοκτίτης φροντιστηρίου, που το 2002 υπέγραψε συμφωνητικό μετ' επιταγών μάλιστα, με τους άλλους «ηγεμόνες» για να «φάνε» στον β' γύρο τον πρώτο στον α' γύρο, το επέστρεψε λόγω αδυναμίας κατάρτισης ψηφοδελτίου. «Θιχθέντες» δύο μη λαβόντες το χρίσμα ΠΑΣΟΚοι έσπευσαν στον «αντάρτη» της ΝΔ με την «Δημοτική Ενότητα» για να εκδικηθούν... το ΠΑΣΟΚ. Ο «αντάρτης» δικηγόρος της ΝΔ, χαμένος του 2006, που δέχτηκε να παρηγορήσει τους «θιχθέντες» ΠΑΣΟΚοι, είχε αποζημιωθεί με το να διοριστεί διοικητής του Νοσοκομείου Μεσολογγίου από την κυβέρνηση της ΝΔ και ο θιγμένος δάσκαλος «αντάρτης» του ΠΑΣΟΚ, που κόλλησε στον δεξιό «αντάρτη» υποψήφιο δήμαρχο, είναι ακάριστος: Προ μηνών το κόμμα του το ΠΑΣΟΚ τον διόρισε υποδιοικητή στο ίδιο Νοσοκομείο!

Η «Ανεξάρτητη Κίνηση» δέχτηκε στις «ανεξάρτητες» αγκάλες της δύο δημοτικούς συμβούλους του νυν δεξιού Δημάρχου. Ίσως οι ροζ ιστορίες του κ. Δημάρχου να έθιξαν την ηθική τους και άλλαξαν ενορία. Ο Δήμαρχος όμως εξιλεώνεται από τις αμαρτίες του μιας και φέρεται να έχει την εύνοια «μαύρου» μοναστηριού-επιχείρησης της περιοχής σε πείσμα του «κανονικού» Δεσπότη ο οποίος τάχθηκε δημόσια [ΒΗΜΑ] υπέρ των υποψηφίων έξω από τα κόμματα. Και ουκ έστι τέλος..

Η καθ' ημέρας, πλην του ΚΚΕ με την ακραιφνώς σταλινική «Λαϊκή Ύψωση», του ΣΥΝ/ΔΑ/ΣΥΡΙΖΑ/ΑΝΤΑΡΣΥΑ Αριστερά, στοιχίστηκε πίσω από τον «ανεξάρτητο, ακομμάτιστο» κ. Καρακώστα ο οποίος προ των εκλογών διεξήγαγε συνομιλίες με την δεξιά «Δημοτική Ενότητα» και την «υπερκομματική» «Ανεξάρτητη Κίνηση» απ' όπου «έφαγε πόρτα» γιατί για την πόλη παρά είναι... πολύ Αριστερός, άσχετα αν ο ίδιος έχει αποκρύψει μετά βδελυγμίας όλα τα κόμματά της. Η πούρα και η υπόλοιπη σταλινογενής Αριστερά έχει «πόρωση» με όλα τα απολειψάδια του ελληνικού αστικού και μικροαστικού μικρόκοσμου και η Ναυπακτία δεν μπορούσε να αποτελεί εξαίρεση. Βεβαίως και η σημαντική δύναμη του ΛΑΟΣ, σε μια περιοχή με πολλαπλές ακροδεξιές κλίσεις, διακτύπηκε ήσυχα κάτω

από τα «όλα για τη Ναυπακτία» των φατριών. Έτσι εμφανίστηκε το εξής «παράδοξο»: Οι σύντροφοι των πάρα πάνω κομμάτων μπορεί να είναι με τον ΣΥΝ, ΣΥΡΙΖΑ, ΔΑ, ΝΑΡ/ΑΝΤΑΡΣΙΑ «κεντρικά», αλλά στη Ναυπακτία το πράγμα είναι... αλλιώς. Ο αρχηγός τους κ. Καρακώστας είναι ο ιδανικότερος για να καλύπτει την πολιτική υποταγή τους και τις συναλλαγές τους κάτω από το τραπέζι εντός της επικράτειας του «ναυπακτικού κράτους» για να είναι όλοι τους καλά. Γι' αυτό το λόγο δεν ήλθαν ποτέ και για κανένα θέμα σε καμία συζήτηση, διάλογο ή επαφή με τα μέλη του ΕΕΚ που δραστηριοποιούνται στην περιοχή. Βεβαίως ούτε αρθρογράφησαν για κανένα θέμα για λογαριασμό των κομμάτων τους, αλλοίμονο. Η «αριστερά» τους αρχίζει και τελειώνει στο ποτό υπό τους πλατάνους όπου βλέπουν τους μεταλλαγμένους ΠΑΣΟΚοις «να κολλάνε πλατανόσημα» αυτοσαρκάζομενοι, ίσως, αυτοί.

Με αυτά και με άλλα στις δημοτικές εκλογές ο δεξιός υποψήφιος και νυν Δήμαρχος, παρά την άσφαιρη κριτική-γλωσσική ανθρωποφαγία εκ μέρους των «προοδευτικών» κλπ αφού μάζεψε, παντείω τρόπω, τον πάσα ένα στο ψηφοδέλτιό του, όπως και οι άλλοι, κατάφερε να έλθει πρώτος στην εκλογή φυλάρχων. Την εβδομάδα 7-14 Νοέμβρη η αλλαξοκωλιά μεταξύ των αθλίων είχε πολλά στρώματα. Με τον δεύτερο «Ανεξάρτητο» θα διεκδικήσουν αύριο τον αρχιφυλαρχικό θώκο που αυτή τη φορά είναι γεμάτος με όρθιες πρόκες.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ Ι. ΚΑΤΣΑΓΑΝΗΣ

Σημείωση: [1] Μπολιάρης λέγονταν ο τύπος ζηπιάνου που κατάγονταν από την ορεινή Ναυπακτία και περιγράφεται πλήρως στο μυθιστόρημα «Ο Ζηπιάνος» του Ανδρέα Καρακίτσα, ο οποίος κατόντων από εκεί. Η ακτίνα δράσης των μπολιάρηδων τους ξεπερνούσε τα Βαλκάνια και έφτανε μέχρι Ιταλία τουλάχιστον. Εξάρθρων «με τρόπο» τα χέρια, τα πόδια, κάτω από κουρελιασμένα ρούχα για να προκαλέσουν τον οίκτο. Ενδιάμεσα έκαναν και τον πλανόδιο χρυσοχόο και αντιπλάσσαν, κομποχρονιά, φομπζού της εποχής με παραδοσιακά-αριστουργηματικά κοσμήματα και άλλα είδη γνήσιας λαϊκής τέχνης κυρίως στην Μακεδονία-Θράκη όταν «ελευθερώθηκαν» αυτές από τον ελληνικό στρατό το 1912-13. Στο παρόν άρθρο χρησιμοποιούμε την λέξη «μπολιάρης» για τους απογόνους τους γιατί, όπως οι παλιοί μπολιάρηδες, παρά το ότι εξάρθρων μέλη του σώματός τους η παλάμη ήταν σε σωστή θέση: να πάνε τα όβολα.

Στα ενενενήντα του έφυγε, την Τρίτη 9 Νοέμβρη 2010 ο μεγάλος υπερρεαλιστής ποιητής Έκτωρ Κακναβάτος.

Γεννήθηκε στον Πειραιά το 1920, σπούδασε μαθηματικά και για πολλά χρόνια δούλεψε σε κεντρικό φροντιστήριο της Αθήνας.

Πήρε μέρος στην Αντίσταση οργανωμένος στο ΕΑΜ και μετά τη Βάρκιζα συνελήφθη από το καθεστώς της λευκής τρομοκρατίας και κλείστηκε σε στρατόπεδα συγκέντρωσης. Μέχρι το τέλος της ζωής του παρέμεινε πιστός στις ιδέες της κοινωνικής απελευθέρωσης, αλλά και ασυμβίβαστος ενάντια στις γραφειοκρατίες.

Έφυγε ο Ποιητής Έκτωρ Κακναβάτος

Πρωτοεμφανίστηκε στα γράμματα, με την ποιητική συλλογή «Fuga», το 1943. Το έργο του συγκεντρώθηκε στον τόμο «Ποιήματα: 1943 - 1987» («Άγρα»). Είχε μεταφράσει Τζόις Μανσούρ και Μαρσελ Σβομπ.

Κηδεύτηκε στο νεκροταφείο του Κόκκινου Μύλου την Πέμπτη 11 Νοέμβρη. Ο σύντροφος Σάββας Μιχαήλ ήταν ένας απ' αυτούς που αποχαιρέτησαν τον Ποιητή.

Μετά τον εκτροχιασμό του 2010 ΣΤΗ ΜΕΓΓΕΝΗ ΤΗΣ ΤΡΟΪΚΑΣ ΟΛΟ ΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟ ΤΟ 2011

Συνέχεια από τη σελίδα 16

Όλα αυτά σπρώχνουν ταχύτατα το "μαχαίρι" κυβέρνησης και Τρόικας από τον ευρύτερο στο στενό δημόσιο τομέα, καθώς ούτε η μείωση στο 8% του βασικού μισθού των επιδομάτων των εργαζομένων των ΔΕΚΟ, ούτε η επέκταση του μοντέλου αναδιάρθρωσης του ΟΣΕ σε όλες τις ΔΕΚΟ αρκεί πλέον για να καλύψει τις νέες έκτακτες ανάγκες εκτέλεσης του προϋπολογισμού του 2011. Όλα τα παραπάνω θα επιχειρηθούν από την κυβέρνηση το 2011, αλλά ταυτόχρονα η ίδια μοίρα περιμένει και τους εργαζομένους των υπουργείων, φέρνοντας μια πιο "βίαιη" εφαρμογή του ενιαίου μισθολογίου των δημοσίων υπαλλήλων, δηλαδή μειώσεις αποδοχών έως και 10%, από 1η Ιουνίου του 2011 ή και νωρίτερα.

Ανάλογες και χειρότερες είναι οι ανατροπές που ετοιμάζει η κυβέρνηση και στον ιδιωτικό τομέα. Παρά τις "μανούβρες" της Υπ. Εργασίας, η κυβέρνηση αναμένεται να ενδώσει στις "πιέσεις" της Τρόικας για κατάσχεση των επιχειρησιακών συμβάσεων πάνω σε όλες τις άλλες, δηλαδή τις κλαδικές και την εθνική συλλογική σύμβαση εργασίας ή αλλιώς για την πλήρη απορρύθμιση των εργασιακών σχέσεων.

Μετά την απόρριψη του εκλογικού εκβιασμού του Παπανδρέου, η εργατική τάξη με τη δράση της πρέπει να απορρίψει την ουσία αυτού του εκβιασμού. Το πραγματικό δίλημμα για τους εργαζομένους, τους ανέργους και τα φτωχά λαϊκά στρώματα δεν είναι "Μνημόνιο ή Χρεοκοπία", αλλά "Καπιταλιστική χρεοκοπία ή Εργατική εξουσία και σοσιαλισμός".

Για τον Έκτορα Κακναβάτο

(Ομιλία στην κηδεία του ποιητή στον Κόκκινο Μύλο, στις 11 Νοεμβρίου 2010)

Έκτορα, φίλε μου, σύντροφε, ποιητή

Δεν σε αποχαιρετώ, εσύ μας χαιρετάς αγέρωχα. Τώρα, κυριολεκτικά, μπορείς να επαναλαμβάνεις, με την βροντερή φωνή σου ράτσα υφικάμινου, τους στίχους σου

Είδα την αιωνιότητα να μηρυκάζει την χαοτική εξίσωση.

Η πανουργία του Λόγου της Ιστορίας μάς έκανε να γνωριστούμε πριν 20 χρόνια μιλώντας κι οι δυο, πάλι μπροστά σε ένα φέρετρο, αυτό του φίλου μας μεγάλου ποιητή Νίκου Καρούζου που πέθανε καταδιωγμένος από μια Πολιτεία που την τελευταία στιγμή, προ του θανάτου, του έδωσε τιμητική σύνταξη και του έκανε την κηδεία «δημοσία δαπάνη», για να ξεμπερδεύει μ' αυτόν κι όλους τους ποιητές...

Ξέρουμε καλά πόσο περιφρονούσες κι εσύ τέτοιες τιμές, όσους από τις αξίες προτιμούν τα αξιώματα, όπως έγγραφες.

Στέκομαι τώρα κι εγώ μπροστά σου, όπως τότε μπροστά στον Νίκο, αμετανόητος, όπως κι εσύ μας δίδαξες, πάντα Post Thermidor.

Έμεινες πάντα ακλόνητος και ασυμβίβαστος στην ποίηση, στη ζωή, στον αγώνα, στο όραμα της καθολικής ανθρωπίνης χειραφέτησης.

Ακλόνητος κι ασυμβίβαστος πρόμαχος μέχρις εσχάτων της υπερρεαλιστικής φωνής, «αυτής που συνεχίζει να

κηρύττει την παραμονή του θανάτου και πάνω από τις θύελλες».

Ακλόνητος κι ασυμβίβαστος στην ΕΑΜική Αντίσταση, στα νησιά της εξορίας, την Ικαρία και το Μακρονήσι, και τους αντικομμουνιστικούς διωγμούς της λευκής τρομοκρατίας. Αλλά κι ανυπόταχτος σε οποιαδήποτε γραφειοκρατία που σφετερίζεται την υπόθεση της κοινωνικής απελευθέρωσης, πάντα Post Thermidor, στο πλευρό των αθάνατων Ροβεσπιέρων κι ενάντια σ' όλους τους θερμιδωριανούς.

Ακλόνητος και ασυμβίβαστος στο προμηθειικό εγχείρημα μιας σύνθεσης της Ποίησης με τις ιλιγγιώδεις πτήσεις της σύγχρονης Επιστήμης στο χάος και τα σύμπαντα, για να

δημιουργηθεί το Ποίημα-Μάθημα της τρίτης χιλιετηρίδας του Νέου Ανθρώπου.

Όταν οι διαβολικές δυνάμεις πέφτανε από τον ουρανό, εσύ σαν τον Αρχάγγελο Μιχαήλ φώναζες Στώμεν καλώς, να μείνουμε σταθεροί, ακλόνητοι και προσηλωμένοι στο κομμουνιστικό όραμα της απόλυτης ελευθερίας και της δικαιοσύνης.

Σε χαιρετίζω κι εγώ τώρα με το ποίημά σου Στώμεν, ποίημα προφητικό ενάντια σε κάθε αυτόκλητο «σωτήρα», από την χούντα έως την τρόικα.

ΣΤΩΜΕΝ

Πρώτο που αυτοί αποφασίζουν πώς κινδυνεύουμε και πότε και πώς θέλομε δε θέλομε θα μας «εσώσουν». Δεύτερο που απ' τις αξίες προτιμούν τα αξιώματα, τι να τις κάνουνε τις παλιαντζούρες. Τρίτο γεγονός το ανάστημά σου που τους καταργεί, το εύρος σου που αχρηστεύει τις μονάδες τους και τα ισόπεδα τοπία τους. Τέταρτο που οι εύπιστοι, που να τους πάρει ο διάβολος, χειροκροτούν το φίμωτρο για τις «φωνασκίες των πληβείων» κι ούτε που θέλουνε να δούνε πώς κόψε από δώ κόψε απ' εκεί σε τεμαχίσανε σε οικόπεδα και μυρμηγκότρυπες οι άψωλοι.

Γεγονός προχωρημένο που στους δρόμους σου έναν Απρίλη χύθηκε το έμπυο, οι μειοδότες περιφέρανε ό,τι πελώριο: τ' ατίμητά σου, το αίμα σου αιώνων στα διεθνή χρηματιστήρια σ' αγοραστές βορά της φτήνιας και που πιάσανε τα υψώματά σου οι φαύλοι κ' οι αχρείοι στίφη και που εσύ πικρός απήγανος, του τάφου άκρη άκρη και της λεηλασίας ό,τι περίσσεψε δοσμένο στη φυγή, νους ενδοφλέβιος και μάτια ν' ανασκάβουν την αντάρα.

Γεγονός έσχατο η εκατόχρονη οργή σου

Που αρνιέται τη μετάσταση και δεν πάει πιο πέρα παρά εδώ, μονάχη της, χωρίς καψούλι

Συνωμοτεί και δέρνεται με το βυθό της

(Βλ. Συγκεντρωτική έκδοση της Άγρας 2010, σελ. 337-338)

Έκτορα Κακναβάτο, χαιρετίζω την ενενηντάχρονη οργή σου!

Hasta la victoria siempre!

Σάββας Μιχαήλ
Κόκκινος Μύλος,
11/11/10

Σάββατο 13 Νοεμβρίου 2010

Τηλ. - FAX. 210 5241070

E-mail: eek@ath.forthnet.gr

Κωδικός 3768

Το ΕΕΚ στο Internet στη διεύθυνση: www.eek.gr

Μετά τον εκτροχιασμό του 2010 ΣΤΗ ΜΕΓΓΕΝΗ ΤΗΣ ΤΡΟΪΚΑΣ ΟΛΟ ΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟ ΤΟ 2011

Μέτρα το ίδιο ή ακόμα σκληρότερα από εκείνα του 2010, δρομολογεί πλέον το Υπουργείο Οικονομικών και οι κηδεμόνες τους της Τρόικας, προκειμένου να επιτευχθεί ο στόχος μείωσης του ελλείμματος του 2011.

Και αυτό γιατί αντί του 8,6% που ήταν η πιο πρόσφατη άτυπη εκτίμηση του Υπ. Οικονομικών και του 8,1% που είναι ο επίσημος αρχικός στόχος, το έλλειμμα

ενδέχεται να κλείσει φέτος στο **9,5%**.

Σ' αυτό το πολύ μεγάλο -σε σχέση με τις μέχρι τώρα προβλέψεις και εκτιμήσεις- ποσοστό αναμένεται να φτάσει το έλλειμμα του 2010.

Αιτία είναι η επερχόμενη προς τα πάνω αναθεώρηση του ελλείμματος του 2009 από πλευράς Eurostat (15,5% αντί 13,6%), αλλά προπαντός η πέρα από κάθε επίσημη πρόβλεψη υστέρηση των εσόδων και, έπειτα, η μικρή επιβράδυνση του ρυθμού μείωσης των δαπανών.

Όπως είναι πλέον ξεκάθαρο, η καταβύθιση της ελληνικής οικονομίας στην ύφεση -για την οποία ευθύνεται και το Μνημόνιο- έχει πολύ πιο δραματικές συνέπειες στην πορεία εκτέλεσης του ίδιου του Μνημονίου και άρα στη ζωή μας.

Μ' άλλα λόγια, η "αστοχία" του 2010 θα μεταφερθεί φυσικά στο 2011. Με βάση τα παραπάνω δεδομένα, το 2011 **το έλλειμμα πρέπει να μειωθεί κατά 2% και όχι κατά 0,5%** προκειμένου να φτάσει στο 7,6% που προβλέπει το Μνημόνιο.

Αποτέλεσμα είναι πως **θα πρέπει να υπερδιπλασιασθούν τα χρήματα που πρέπει να εξοικονομηθούν το επόμενο έτος.**

Και αυτό γιατί **αντί να πρέπει να μειωθεί το έλλειμμα -με απόλυτους όρους- κατά 2,3 δισ. ευρώ, θα πρέπει να μειωθεί κατά περίπου 5 δισ. ευρώ.**

Συνεπώς, αντιστοίχου μεγέθους αναμένεται να είναι και η αύξηση του χρηματικού ύψους των μέτρων που πρέπει να ληφθούν προκειμένου να επιτευχθεί ο στόχος του ελλείμματος, με συνέπεια, το διπλασιασμό της χρηματικής αξίας των μέτρων που πρέπει να ληφθούν για να μειώσουν το έλλειμμα κατά το παραπάνω ποσό και ποσοστό!

Η χρηματική αξία αυτών των μέτρων αναμένεται να φτάσει ή και να ξεπεράσει τα 15 δισ. ευρώ αντί 9,5 δισ. ευρώ που προέβλεπε το αρχικό Μνημόνιο.

Υπενθυμίζουμε πως για τη μείωση του ελλείμματος από 32 δισ. ευρώ στα 23 δισ. ευρώ (δηλαδή κατά 9 δισ. ευρώ) απαιτήθηκαν μέτρα αξίας πάνω από 20 δισ. ευρώ, ενώ για τη μείωση του ελλείμματος από τα 18,5 δισ. ευρώ στα 16,2 δισ. ευρώ θα απαιτούνταν 9,5 δισ. ευρώ, σύμφωνα με τις αρχικές εκτιμήσεις και στόχους...

Συνέχεια στη σελίδα 15

Σύνοδος του G-20: Ο κ. Κίνγκ φοβάται τα χειρότερα

"Πιστεύω ότι η απόλυτη προτεραιότητα γι' αυτό το Σαββατοκύριακο (σ.σ. της Συνόδου του G-20) είναι μια απόφαση που θα αποδεικνύει ότι κάθε κράτος μέλος του G-20 αναγνωρίζει ότι οι (μεταξύ μας) ανισορροπίες είναι πρόβλημα (και πρέπει να εξισορροπηθούν έγκαιρα). Διαφορετικά φοβάμαι ότι στους επόμενους 12 μήνες θα έχουμε μια περισσότερο δύσκολη και επικίνδυνη περίοδο από αυτή που περνάμε μέχρι σήμερα...".

Με την "δήλωση" αυτή πήγε στη Σύνοδο του G-20 ο διοικητής της Κεντρικής Τράπεζας της Αγγλίας.

Το σημείωμα αυτό γράφεται λίγο πριν αρχίσει η σύνοδος του G-20 και κατά συνέπεια σε τεχνικό επίπεδο δεν έχουμε το κείμενο των συμπερασμάτων της συνόδου για να διαπιστώσουμε αν οι φόβοι του κ. Μ. Κίνγκ αποδείχθηκαν αληθινοί.

Παρ' όλα αυτά μπορούμε με απόλυτη βεβαιότητα να παρατηρήσουμε ορισμένα βασικά στοιχεία των εξελίξεων που οδηγούν και ευθείαν στην υλοποίηση των φόβων του κ. Κίνγκ ανεξάρτητα από τις λεκτικές "συμφωνίες" που θα υπάρξουν ή δεν θα υπάρξουν στο τέλος της Συνόδου:

* Οι ΗΠΑ αποφάσισαν και σ' αυτό δεν υπάρχει επιστροφή, να "χρηματοδοτούν" τράπεζες και δημόσιο με περισσότερα από 100 δισ. ευρώ τον μήνα νέο "τυπωμένο" χρήμα μέχρι τον Ιούνιο. Και τότε, αν χρειασθεί -όπως προανήγγειλε η Goldman Sachs- θα προχωρήσουν και σε νέο πακέτο με άλλο ένα τρισ. δολ. Το ποσό των 100 - 110 δισ. δολ. είναι περίπου τριπλάσιο από εκείνο που έριξαν πριν από ένα χρόνο. Τότε η "δόση" ήταν 100 δισ. δολ. το τρίμηνο...

* Η κίνηση αυτή των ΗΠΑ

αποσταθεροποιεί εντελώς τον ιμάντα σταθεροποίησης του συστήματος που είχε λειτουργήσει μεταξύ ΗΠΑ - Κίνας την τελευταία δεκαετία και σπρώχνει όπως και στις αρχές της δεκαετίας του 30 σε έναν "πόλεμο" υποτιμήσεων νομισμάτων που ήδη έχει συμπαρασύρει τις χώρες του G-20.

* Η "στροφή" αυτή της κρίσης βρίσκει την Ευρώπη σε εξαιρετικά υπονομευμένη λόγω της κρίσης του χρέους κατάσταση, καθώς μαζί με την Ελλάδα μπαίνει και η Ιρλανδία στη λίστα των προς χρεοστάσιο οικονομιών, με σοβαρά σημάδια να δείχνουν ότι η κηλίδα του χρέους αρχίζει να επεκτείνεται πέραν της Ισπανίας και της Πορτογαλίας, στην Ιταλία, την 3η μεγαλύτερη οικονομία του ευρώ και την 7η του πλανήτη.

Έτσι, δύο χρόνια μετά την κατάρρευση της Lehman Brothers, οι 20 ισχυρότερες οικονομίες του

πλανήτη μαζεύονται στην Σεούλ για να διαπραγματευθούν ένα σύμφωνο "συνύπαρξης":

- με τον ισχυρότερο όλων, τις ΗΠΑ, να έχει αποκλείσει με την απόφασή του για την 2η επέκταση των έκτακτων μέτρων ρευστότητας, κάθε δυνατότητα συμφωνίας, και την Κίνα να αρνείται να γίνει το πρώτο "θύμα" μιας τέτοιας συμφωνίας.

- και τις 20 οικονομίες να έχουν εξαντλήσει όλα τα "εργαλεία" που χρησιμοποίησαν πριν από 2 χρόνια για να κρατήσουν το τραπεζικό σύστημα "ανοικτό" και παρόλα αυτά να βρίσκονται στα πρόθυρα μιας νέας ύφεσης.

Η πρόταση του προέδρου της Παγκόσμιας Τράπεζας λίγο πριν την σύνοδο του G-20 για την επαναφορά κάποιου είδους "gold standard" προκειμένου να αντιμετωπισθεί η κρίση, έχει αντιμετωπισθεί από όλους τους σοβαρούς οι-

κονομολόγους σαν μια πρόφαση για «κουβέντα να γίνεται» και όχι πραγματική λύση.

Και αυτό γιατί όλοι γνωρίζουν ότι οποιαδήποτε μορφή επιστροφής στον χρυσό (αντί του δολαρίου) θα ισοδυναμούσε με μία χωρίς προηγούμενο δημοσιονομική και νομισματική καταστροφή κεφαλαίων στην ιστορία του συστήματος με ανυπολόγιστες κοινωνικές συνέπειες.

Εξ ου και ο "φόβος" του βρετανού τραπεζίτη λίγες ώρες πριν οι βρετανοί και ξένοι φοιτητές αρχίσουν να σπάνε τα κεντρικά γραφεία του κυβερνώντος κόμματος των συντηρητικών υπενθυμίζοντας ότι ο Δεκέμβριος του 2008 στην Αθήνα ήταν απλώς το πρώτο επεισόδιο στο σήριαλ της κρίσης στον πανευρωπαϊκό ταξικό πόλεμο.

Γ. Αγγ.